

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5. po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9. — Listy należy frankować.

Reklamowe otwarte wolne od opłaty
Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K, półrocznie 16 K, kwartalnie 8 K, miesięcznie 2 K 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K, półrocznie 12 K, kwartalnie 6 K, miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1. stycznia do końca czerwca lub od 1. lipca do końca grudnia, czterocroczni i miesięczni za dopłatą pierwszy 1 K 50 h, drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i listkowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej. Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmują wyłącznie Agencja dzienników Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9. i w biurze Ludwika Plohna ulica Karola Ludwika l. 9; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama 38 Rue de Varenne.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na »Gazetę Lwowską« wynosi:

W miejscu:

półrocznie (od 1 lipca do 31 grudnia) . . . . . 12 K
 ćwierćrocznie (od 1 lipca do 30 września) . . . . . 6 K
 miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) . . . . . 2 K

Zamiejscowa:

półrocznie . . . . . 16 K — h
 ćwierćrocznie . . . . . 8 K — h
 miesięcznie . . . . . 2 K 70 h

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca), otrzymują »Przewodnik naukowy i literacki«, dodatek miesięczny do »Gazety Lwowskiej« bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, a to:

ćwierćroczni . . . . . 1 K 50 h
 miesięczni . . . . . — K 60 h

»Przewodnik« prenumerowany osobno, kosztuje:

rocznie . . . . . 8 K
 półrocznie . . . . . 4 K
 ćwierćrocznie . . . . . 2 K

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

P. Minister rolnictwa zamianował komisarza inspekcji leśnej II. klasy, Maryana Filipowicza, komisarzem inspekcji leśnej I. klasy.

P. Minister rolnictwa zamianował w etacie urzędników prawniczo-administracyjnych dyrektora lasów i dóbr państwowych, koncipistę administracyjnego, Dominika Jasienięczyka Zbrozka, adjuńtem administracyjnym.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 28 czerwca.

Z Izby posłów.

(Telefonicznie sprawozdanie z posiedzenia Izby z dnia 27 h. m.)

Po znanej już z wczorajszych depozycji mowie P. Prezydenta Ministrów, zabrał głos na wczorajszym posiedzeniu Izby P. Minister kolei Derschatta i odpowiedział na pytania, postawione w ciągu dyskusji w sprawie dalszych przekroczeń przy kolejach alpejskich. Mowa oświadczył, że tylko przy dwóch tunelach konieczne są dodatkowe kredyty, które będą pokryte z oszczędności i rezerw. Sumy przejściowe, wstawione do prowizoryum, odnoszą się do wypłat na r. 1906 przypadających i nie mogą być odłożone na rok przyszły. W końcu P. Minister zapewnił, że będzie po tępowal zupełnie otwarcie.

Mowa P. Ministra skarbu dr. Korytowskiego.

Z kolei przemówił P. Minister skarbu, dr. Korytowski, zaznaczając, że zabiera głos w nadzwyczajnych stosunkach, w których odbywa się tym razem cała rozprawa budżetowa, a które usprawiedliwiają wniesienie prowizoryum budżetowego.

Budżet przedłożony jeszcze w jesieni r. z. nie przyszedł pod obrady i wobec kalendarza Izby może być omówiony nie prędzej, jak w jesieni.

Dla tego sądzę — mówił P. Minister — że powinienbym skorzystać z obecnej sposobności i dać obraz sytuacji finansowej i ekonomicznej, a również przedstawić osobiste przekonanie i zapatrywanie na sprawę powierzonego mi działu. Przedwczesnym byłoby jednak już obecnie wydawać sądy ostateczne o sytuacji finansowej, a panowie przebaczą mi, że nie przedstawię wyczerpującego szczegółów, które właśnie w obecnej chwili nagromadziły się tak licznie na polu administracji finansowej i polityki finansowej, a których rozwiązanie nasirzeza tyle trudności. Na razie poprzestaną na przedstawieniu tych spraw o tyle tylko, o ile stoją w ścisłym związku z moimi wywodami.

Chciałbym przedewszystkiem odpowiedzieć na niektóre uwagi, rzucone w ciągu dyskusji. Przedawozysłem dziękuję p. Grawsowi za szczere przyznanie, że ani obecny, ani poprzedni Rząd nie ponosi winy za stosunki, nad którymi z całym naciskiem ubolewałem na początku rozprawy nad prowizoryum budżetowym. Niekorzystne stosunki parlamentarne były powodem, że Izba posłów nie mogła wykonać swego prawa budżetowania i kontroli.

W dalszym ciągu odpowiedzieć muszę na dwie uwagi mego przyjaciela, czeigodnego posła z krakowskiej większości własności dra Bobrzyńskiego. Podniósł on, że ubolewania godną jest metoda, stosowana przez Rząd przy traktowaniu najważniejszych spraw ekonomicznych, mianowicie, że Rządy spełnienie najaktualniejszych życzeń i potrzeb stronnictw i krajów bardzo często zaopatrują

stemplem koncesyj. Owóż pod tym względem mogę imieniem całego gabinetu zapewnić, że starać się on będzie o spełnienie z całą gotowością wszelkich tego rodzaju usprawiedliwionych żądań i że im nie będzie nadawał owego niesmacznego charakteru koncesyj. Ale, co prawda, lepiej byłoby, żeby takie słuszne żądania podnoszone były przez kompetentne rządy krajowe, a nie przez stronnictwa polityczne.

Dalej p. Bobrzyński wyraził ubolewanie, że budżet, już uchwalony przez parlament, zmienia Ministerstwo skarbu, jakby ono było najwyższą władzą. Także pod tym względem solennie przyrzekam, że nigdy nie będę wkroczył w prawo budżetowania Izby, które tak wysoko cenię i że nie będę poddawał restrykcyom tego, co wysoka Izba uchwali. (Okłaski).

To jest ku mojemu ubolewaniu wszystko, co z obecnej dyskusji budżetowej wyciągnąć zdołałem jako kwestye finansowe.

Przystępuję obecnie do przedstawienia sytuacji finansowej:

Budżet roku ubiegłego zamyka się pewną, dosyć znaczną nadwyżką. Trudno wprowadzić już teraz dokładnie oznaczyć tej nadwyżki, gdyż nie można przewidzieć oddziaływań z kredytów przekazanych. W miarę o ile nie zostaną użyte w r. b., stanowią one niewątpliwie oszczędność, z drugiej wszakże strony nie można ich uważać dla Państwa za oszczędność definitywną.

Korzystny wynik finansowy w r. z. zadowiedzać należy przedewszystkiem dobremu przeważeniu wyników zbiorów, a dalej zadowalającemu stanowi przemysłu, który po części tłómaczy się tem, że ze względu na traktaty handlowe i w przewidywaniu podwyższenia ceł zapanował żywszy ruch handlowy. Nie można jednakże przeoczyć tego, że anormalne stosunki, jakie zapanowały w sąsiednim, wielkiem państwie wschodniem przyczyniły się do wzmocnienia handlu w naszych wschodnich prowincjach. Także w innych krajach handel i przemysł wyciągnęły z tego korzyści.

Dziwna, że czasami zajęcia najbardziej ubolewania godne ze stanowiska cywilizacji

ANATOL KRZYŻANOWSKI.

U PROGU NOWEGO ŻYCIA.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA.

XX.

(Ciąg dalszy).

Ha, spełnił pod grozą to, czego od niego żądano, lecz teraz, gdy jest znów wolnym, żąda całości i bezpieczeństwa jego są zagwarantowane słowem honoru Lipowieckiego, zemści się przynajmniej na tym sentymentalnym Don-Kiszocie.

W oczach jego wszystkie szatany zawiści posiadły naraz siedlisko.

Gdy więc Lipowiecki, schowawszy do kieszeni ów, jedyny w swym rodzaju dokument, chciał się cofnąć z milejącym ukłonem, Olszański ruchem nakazującym zatrzymał go jeszcze.

— A teraz — zawołał głosem stłumionym — skoro się już stało według woli pana, pozwól sobie powiedzieć, że niesłusznie brzemień pogardy na mnie jednego zwalasz. Nie należy nigdy potępiać bez sądu, bez wnikięcia w pobudki. Jeżeli dopuściłem się zejścia z drogi honoru, to nie dla siebie, lecz... dla niej... Pragnęła i chciała być bogatą! — Gdy więc pożałowałem złota, gdy wyciągnąłem rękę po przeklęte pieniądze, to jedynie w tym celu, aby je twojej złoto- włosej Lenie rzucić pod nogi...

— Kłamiesz! — wybiegło ze ścisniętych warg Lipowieckiego.

— Zamiast znieważać powalonego, zapytaj jej... Katonie!

Stanisław zachwiał się, jak pod uderzeniem fizycznego ciosu.

Wiedział, że to nieprawda, a jednak... A jednak w uczach zabrzmiąło mu złowrogo wyznanie wiary p. Sieniawskiej, rzucione niedawno córce: „Wszystko ci ludzie przebaczą, ale nie darują nigdy ubóstwa. Bo bieda, nie będąc hańbą, jest czemś gorszem od niej. Bieda, to trąd, to zaraza, najtrudniejsza do wyleczenia, która ciebie zgębi, a ludzi zawsze odstraszać będzie“.

Gdy matka takie wpajała w nią zasady, cóż dziwnego, że Lena mogła pożądać złota...

— Bieda jest czemś gorszem od hańby. Bieda to trąd, to zaraza, najtrudniejsza do wyleczenia — kołowało mu ze złowieszczym krakaniem w głowie.

Wtem nagła błyskawica rozjaśniła myśl udreżoną.

— Niecne oszczerstwo samo się zdradza i wyrok na siebie wydaje! — zawołał. — Dowodzisz, że, aby pozyskać kobietę uczciwą i nieskalaną, kobietę z najlepszych sfer towarzyskich, ukradłeś cudze pieniądze i niecasz z nimi zagranicę? — A przecież czyn ten haniebny wydała cię z kraju, stawia pod pręgierz i przepasę właśnie między nią a tobą kładzie.

— Sądź nie skutek, lecz pobudki i przyczyny. Sieniawscy oddychają żądzą złota; dostawczy się do banku, rozpaczałem pokątną grę na giełdzie. Pierwsze zyski rozuanieżył mi; gorączkowy stan rynku sprzyjał szalonej spekulacji, niedoświadczenie dokonało reszty.

— Grałeś bankowymi pieniędzmi?

Milezał ponuro.

— Deficyt? — spytał Lipowiecki.

— Moralne dzieło twojej Leny — od rzekł mu wzgardliwie.

Obelgi tej, wyrządzonej nie sobie, lecz ukochanej kobiecie, nie był już w stanie przebaczyć.

— Bez względu na to, czy słowa twoje są podłą insynuacją, czy prawdą, dla nas dwóch nie ma miejsca na świecie — zdecydował stanowczo.

— Celem stwierdzenia słów własnych, gotów jestem dać panu wszelką satysfakcję.

Honorową satysfakcję? On, Lipowiecki, miałby się bić ze złodziejem? Tak nisko nie upadł jeszcze!

Jedno dumne jego spojrzenie powiedziało to Olszańskiemu.

Spolizkowany wzrokiem tym, jak czynną zniewagę, cofnął się w milczeniu.

Teraz krwawa hydra zazdrości i szatan zemsty osobistej zatargały dopiero, chciwiymi szponami, w sercu Stanisława.

Widmowo blady, nie mógł przez chwilę ze ścisniętej krtani głosu wydobyć. Dolną szczęką tylko, jak zwykle u ludzi łagodnych, w chwili niepomohowanego uniesienia, drgała mu nerwowo.

— Kłamiesz bezczelnie, a ohydnie! — syknął wreszcie z wysiłkiem przez zacisnięte kurezowo zęby. — Kłamiesz!... Panna Sieniawska nie zniżyłaby się do słuchania twoich wynurzeń. Nie słowa jej więc zachęciły cię do zakazanej gry na giełdzie, nie chęć zdobycia dla niej majątku popełniła do spekulacji kradzionymi pieniędzmi. Spotwarzsz rozmyślnie, przez nikczemną zemstę, kobietę, która, jako narzeczona, jako przyszła towarzyszką mego życia, wiarę mi przysięgła!...

— Powtarzam: zamiast znieważać powalonego, co niegodnem jest człowieka honoru, zapytaj jej... Katonie.

Szyderczy głos Olszańskiego dołał oliwy do ognia, wrzącego w duszy Stanisława.

— Dowodów! — zawołał z mocą. — Dowodów, bo ci oszereze twe słowa kulą wpakują do gardła, bo ci tu, na miejscu, w łeb palnę.

W rysach jego zbiegłych widniało niezłomne postanowienie, w oczach błysnęła taka męka, takie nieswiadome uniesienie i zacieklność, iż chwila jeszcze, a mógł pociągnąć za cyngiel, popelniając bezwiednie zbrodnię na wet.

— Dowodów! Czy słyszysz? — powtórzył raz jeszcze

Olszański pojął niebezpieczeństwo.

— Oto jedyny, jaki mam przy sobie — zapewnik, siggając do bocznej kieszeni, — chyba jednak wystarczy.

W słowach jego drgała wyzywająca ironia. W wyciągniętej zaś dłoni błysnęła równocześnie fotografia Leny.

— Tylko data, własnoręcznie przez pannę Sieniawską wypisana, ale — jak sądzę — dostatecznie objaśni ona pana. Wszak to dzień niedawny, w którym nie przyjęto cię właśnie, pod pozorem, iż państwa niema w domu.

Tak; nie przyjęto go przed tygodniem zaledwo. Fakt ten, przywołany słowami Olszańkiego, uprzytomnił się błyskawicznie w pamięci Stanisława. Lewa jego ręka ujęła fotografię, oczy zaś wpiły się w nią chciwie.

(Dokończenie nastąpi).

i kultury, mają właśnie w wysokim stopniu dodatnie skutki ekonomiczne. Faktem jest np., że starcia wojenne pomiędzy potężnymi mocarstwami wywołują następnie większe wzmoczenie się przemysłu.

Tak samo ubolewania godne wypadki wojenne na Dalekim Wschodzie były powodem, że liczba naszych przedziałów w ruchu wzrosła się, że nasza huta żelazna objawiła żywszą akcję, gdyż wzógł się popyt na produkty żelazne. Ale nie należy zapominać, że są to objawy przejściowe.

W związku z tem pozostaje fakt, że transporty pierwszej trzeciej części tego roku wykazują 7,000,000 kor. zwyki z tym samym okresem r. z. Co prawda na to powiększenia się dochodów transportowych wpłynęło także podwyższenie należności manipulacyjnej, jakoteż powiększenie się linii państwowych.

Dalej również poczty i telegrafy dały znacznie korzystniejszy wynik, niż w r. z.

Głosy: Po co w takim razie podwyższać opłaty?

Dr. Korytowski: Poto, ażeby mieć pokrycie na wydatki, których panowie koniecznie żądacie. Długów na to zaciągać nie będę! (oklaski). Cyfry dochodów w rozmaitych gałęziach innych wykazują także przyrost. Dochód z tytoniu wzrósł anormalnie o 5,000,000 koron, ze stempli o 6,000,000 koron, także podatek od wódki i cukru wzrósł o 3 i pół, względnie o 5,000,000 koron.

P. Malik: Obniżcie jeszcze bardziej podatek od cukru, a będziecie mieli jeszcze więcej dochodu. Wówczas wzmoże się konsumpcja.

Dr. Korytowski: Wierzę panu i nie uważałem tego za żadną szkodę.

P. Malik: Ekscelencyjo! Im podatek będzie niższy, tem konsumpcja będzie większa!

Dr. Korytowski: Nie zaprzeczam tego panu i nawet gotów jestem natychmiast odpowiedzieć. Podatek od cukru w naszym Państwie wcale nie jest najwyższym; we Włoszech wynosi 67 lirów, a w Holandji 27 guldenów holenderskich.

P. Schalk: A we Francji i w Niemczech?

Dr. Korytowski: Nie zapominajmy, że nie mamy tak korzystnego budżetu, jak Niemcy i Francja. Mimo tego chętnie zgodziłbym się na niżenie podatku od cukru.

P. Malik: Słuchajcie!

Dr. Korytowski: Uczynię to, jeżeli stosunki pozwolą i jeżeli panowie nie będą z nadzwyczajnymi żądaniem zwracać się do budżetu. Nie zapominajmy jednakże, iż wymaga to rokowań z Węgrami. Potrzeba na to zezwolenia rządu węgierskiego.

P. Schalk: Ależ to zupełna zawistość.

Dr. Korytowski: Nie użyłbym tej nazwy, oświadczam jednak, że z największą chęcią zgodziłbym się na obniżenie podatku od cukru.

P. Malik: I skarb na tem nie ponieście żadnej straty.

Dr. Korytowski: Być może, iż istotnie wzmoże się konsumpcja. Czas będzie jednak mówić o tem przy innej sposobności. Sprawa ta musi być traktowana łącznie z całym kompleksem innych podatków. Także podatek od piwa wzógł się o 2,000,000 koron.

P. Malik: Nie dziwnego, takie było gorące lato!

Dr. Korytowski: Tego roku panują jeszcze większe upały, podatek więc jeszcze może bardziej wzrosnąć. (Wesołość). Natomiast nie ubolewam wcale, że dochód z loteryi zmniejszył się o przeszło 800,000 kor. W końcu podwyższenie się dochodu z ceł ma charakter przejściowy, gdyż powstało ze względu na zwiększony ruch handlowy w ostatnich kilku miesiącach przed nowymi traktatami handlowymi. Z przedstawionego obrazu wynika, że sytuacja ekonomiczna u nas znajduje się w stadium rozwoju. Widocznym to jest w znacznym wzmoczeniu się konsumpcji, co uważać należy za pocieszający objaw wzrostu zamożności. Niemniej oszczędność szerokich mas podniosła się równocześnie, a płynny kapitał chętnie szukał umieszczenia w przemyśle i handlu. Jest to korzystnym dowodem zaufania ludności do handlu i przemysłu. Instytucje kredytowe rozszerzyły zakres swojej działalności, zakładając całą sieć nowych filij i oddziaływną żywe na akcję produkcyjną. Ta jednak korzystna sytuacja nie wyklucza możliwości reakcji, zwłaszcza, gdybyśmy dali się nakłonić do uważania chwilowej koniunktury korzystnej za trwałe polepszenie się naszej sytuacji ekonomicznej i gdybyśmy wskutek tego przystąpili do powiększenia naszych wydatków.

Według mego przekonania byłoby to ogromnym błędem i bładzie panowie pewni, że ja tego błędu z pewnością nie popełnię. (Wesołość). Idę tu zresztą za tradycjami, które są połączone z nazwiskiem przez nas wszystkich czczonego Ministra skarbu, mego nauczyciela i mistrza, któremu udało się przywrócić równowagę naszego budżetu. (Żywe oklaski).

Przytem, jak sądzę, mogę liczyć na skuteczną poparcie Izby. Jeżeli wyrażam taką nadzieję, czynię to, będąc świadomy tak licznych życzeń i żądań na polu finansowym, które stawia się prawie ze wszystkich stron tej Wysokiej Izby, a których spełnienia żąda się z całym naciskiem. W tych niewielu dniach mego Ministerstwa miałem już czas przekonać się o tym nacisku. (Wesołość). Mam jednak nadzieję, że Izba uzna, iż wszystkie te życzenia nie mogą być od razu realizowane i wstrzyma się ze swemi żądaniami, gdyż w przeciwnym razie stanęlibyśmy przed nieuniknionym deficytem. Spodziewam się, że panowie, niezbyt ostro mnie osądzicie, jeżeli częstokroć

nie będę mógł uczynić zadość apelom do mnie wystosowanym.

Jeżeli więc, szanowni panowie, uważam za najwyższą zasadę, którą muszę kierować się, utrzymanie porządku finansowego i zachowanie roztrzonego umiarkowania i ekonomii na wszystkich polach administracji państwowej, to z drugiej strony daleki jestem od tego, abym nie uznał żądań socjalnopolitycznych, kulturalnych i ekonomicznych, jakie przynosi z sobą rozwój naszego życia państwowego. (Oklaski). — Właśnie w ostatnim czasie w tym celu, ażeby z jednej strony prędzej można zrealizować stawiane żądania, z drugiej zaś strony, aby pozornie ułatwić administracji finansowej jej zadanie, zaleca się, ażeby celem ulżenia normalnemu budżetowi pokrycie pewnych grup wydatków następowało przez zaciąganie kredytu. Mojem zdaniem, byłoby rzeczą bardzo niebezpieczną wstępować na tę drogę (Potakiwania), szczególnie, jeżeli idzie o wydatki, które wprawdzie użyte być mają na pewien indywidualny cel, jednakże w rzeczywistości ze względu na ciągłe powracanie należą do wydatków bieżących. Nie chcę zaprzeczać, że dla wielkich rzeczywiście inwestycji, jak n. p. na budowę lub rozszerzenie kolei i ich uposażenie można zaangażować kredyt Państwa, ale środka tego, który w racjonalnej polityce zawsze przeciwie musi być uważany za zupełnie wyjątkowy, należy używać jak najrzadziej. Najkorzystniejszym byłoby dla takich celów użyć będących do dyspozycji nadwyżek budżetowych (Głosy: Bardzo słusznie!). Ostrożna polityka finansowa powinna przez ostrożne prelinowanie dochodów starać się o utworzenie i nagromadzenie nadwyżek budżetowych i inwestować je w wymieniony już sposób (Potakiwania). Co do zaciągania długów, to jest naszym najświętszym obowiązkiem być ostrożnymi do najostrożniejszych granic (Głosy: Zupełna abstynencja!). Nie chcę ponownie wymienić zastraszającej liczby, którą referent prowizoryum budżetowego na początku dyskusji podał — liczby, o którą dług Państwa wzrósł w ostatnich 6 latach. Wszystko ma swoje granice, także elastyczność bardzo pomyslnego budżetu. Byłbym niewymownie szczęśliwy, gdyby mnie Izba w tym kierunku popierała, a zapewniam, że zbadam wszystkie podniesione myśli i zapatrywania z całą bezstronnością i z zajęciem.

Jak już powiedziałem, nie chcę poruszać teraz wszystkich spraw szczegółowo, a tylko o jednej s. dę, że powinienem tu wspomnieć. Jest to kwestya, którą właśnie na podstawie moich długoletnich doświadczeń w służbie uważaę muszę za najbardziej aktualną, a mianowicie coraz natęczywiej występująca kwestya sanacji finansów krajowych. (Potakiwania). Sprawa ta musi tembardziej leżeć Rządowi na sercu, że kraje spełniają szereg zadań, pozostających w ścisłym związku z obowiązkami Państwa. (Potakiwania). Chcę w tej mierze wskazać prze-

dewszystkiem na niecierpiące zwłoki zadania na polu sanitarnym, na tak częste skargi na zły stan szpitali i zakładów sanitarnych, szczególnie tych, które są połączone z klinikami, na brak rozmaitych potrzebnych instytucji sanitarnych, jak n. p. tak błogich w skutku zakładów ochronnych dla zwalczania tuberkulozy, który to brak ma przecież ważną przyczynę w aktualnej niedostateczności środków. Tego rodzaju instytucje należą z reguły do administracji autonomicznej i mogą być przeważnie tylko przez nią z dobrym skutkiem utrzymywane i przystosowywane do każdorazowej potrzeby. Dalej nie należy zapominać o potrzebie utworzenia zakładów robót przymusowych i starań o wychowanie zaniedbanych i maltretowanych dzieci, dla której to potrzeby mój wielce szanowny kolega z etatu sprawiedliwości od szeregu lat objawia tak gorące zainteresowanie.

Do tego przychodzi udział krajów w regulacji rzek i budowie kolei, dalej jeszcze nie wszędzie przeprowadzony rozwój szkolnictwa ludowego i uregulowanie płac nauczycielskich, rozwój korporacji, czego ze strony agrarnej domagają się tak usilnie i w. i. (Oklaski).

Wszystkie te zadania wymagają niezaprzeczenie bardzo znacznych środków finansowych i wobec już teraz tak wysokich dodatków do podatków bezpośrednich i tak daleko idącego zaangażowania na polu opodatkowania pośredniego na cele krajowe, koniecznie trzeba znaleźć drogę, która umożliwiłaby krajom spełnienie zadań bez grożącej im deruty finansowej. Uzyskanie jasnego poglądu na sytuację krajów w każdym kierunku nie jest tak łatwe, ponieważ ułożenie budżetów krajowych, traktowanie w nich rozmaitych dochodów i wydatków, jakoteż rozdział zadań administracyjnych na kraje, powiaty i gminy nie są jednolite. Dzięki gorącej opiece, jaką już obaj moi bardzo szanowni poprzednicy otaczali kwestyę sanacji finansów krajowych, już od dość dawna w Ministerstwie skarbu przeprowadza się szczegółowe badania i studia, które obejmują cały kompleks owych kwestyj tak, że wkrótce będzie uzyskany wyczerpujący pogląd na sytuację finansową wszystkich krajów i pogląd ten poprowadzi do osiągnięcia pożądanego celu.

P. Stanek: To musiałoby rychło nastąpić. Inaczej przyjdzie bankructwo!

Dr. Korytowski: To się rychło stanie! Nie należy, co prawda, zapominać o tem, że kwestya finansów krajowych dopiero wówczas stanie na pewnym gruncie, jeżeli nastanie porządek i stosunki prawne w skarbowości Państwa, jeżeli będą ustalone silne zasady w sprawie dochodów i wydatków i w sprawie utrzymania koniecznego programu. W tych zapatrywaniach idę nie tylko drogą własnych doświadczeń, lecz także w duchu wielkiego wiedeńskiego profesora Steina, którego byłem słuchaczem.

47)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

UMARLI MÓWIA...

(Z francuskiego).

XV.

(Ciąg dalszy).

— Będę gotów — odrzekł Marcellaz. — Ach! uprzedzam ojca, że poczyniłem starania, aby zwrócić połowę posagu Germany. Później będzie reszta.

Notaryusz oznajmił tę wiadomość tonem szorstkim, jak człowiek nieprzyzwyczajony do dobroczynnych uczynków, który się z tem kryje. Nim także oświadczył o poczucie solidarności rodzinnej, ale ponieważ rozsądek protestował nieco, nie chciał się chwalić, że wziął nad nim górę.

— Nie przyjmuję, mój drogi, — odrzekł pan Roquevillard.

I więcej wzruszony tym czynem niż wszystkimi wysiłkami przeciwników, które właśnie przygotowywał się zbijać, dodał:

— Ucałuj mnie.

W ten sposób więzy rodzinne zacieśniły się w strapieniu.

Advokat odszedł do siebie na kwadrans, aby skupić razem wszystkie argumenty swojej obrony. Streszczenie uczynione przed córką pod wpływem nerwowego podniecenia, było jakby upustem gniewu i wstydu, który gromadził się w nim od samego rana, podczas słuchania obelżywych oskarżeń wymierzanych przeciw synowi. Nerwy jego i wzburzenie serca uspokoiło się jak morze, gdy wiatr ucicha. Skoro nadeszła chwila powrotu do pałacu sprawiedliwości, Margerita ujrzała na obliczu ojca większe uspokojenie, a w oczach jego ten sam wyraz pogodny, któ-

ry miał wczoraj po powrocie swoim z la Vigie.

— Do widzenia, wieczorem, ojcze — rzekła. — Niech ci Bóg dopomaga.

Już we drzwiach odpowiedział szybko:

— Do widzenia, wieczorem... razem z Maurycem...

Młoda dziewczyna zamknęła się w swoim pokoju chcąc się pomodlić, gdy Janina Sassenay przysłała.

— Chcę się widzieć z panną Margeritą — rzekła do służącej.

Sztwinięsza i ostrożniejsza od wczoraj, gdy uległa natarczywości Rajmunda Bercy, służąca tonem stanowczym odrzekła:

— Paniuszka jest zmęczona. Nikogo nie przyjmuje.

— Tem gorzej, wejść bez pozwolenia.

I obchodząc przerażoną służącą, zanim miała czas drogę jej zastąpić, Janina pędem przebiegła korytarz, poszukała pokoju swojej przyjaciółki, który dobrze znała, zastukała szybko do drzwi i wchodząc do pokoju, rzuciła się Margericie na szyję.

— To ja. Nie odprawiaj mnie. To nie jest wina Melanii.

— Ty, Janinko? Czemuż przysłała?

— Bo jesteś sama jedna i masz zamknięcie. Pełno pań udało się na rozprawę, jak na jaki festyn. Wtedy ja, pomyślałam sobie, że moje miejsce jest tutaj przy tobie. Bardzo ciebie kocham.

Margerita poglaskała twarzyczkę swojej małej przyjaciółki.

— Jesteś bardzo dobra.

— Och, nie. Ale tyle mam przyjaźni dla ciebie. Będąc jeszcze bardzo małą, już się tobą zachwycałam. I tak chciałyby być podobną do ciebie!

Potem, tajemniczym tonem, zmieniając przedmiot rozmowy:

— Wyobraź sobie — rzekła — że one wszystkie postroiki się, idąc na rozprawę. Zupełnie jakgdyby szły na poranek teatralny.

— Kto taki?

— Te panie.

— Tak — rzekła panna Roquevillard z goryczą. — Chodź tu o nasz honor. To także widowisko.

Janina Sassenay ujęła ją za rękę:

— Co do mnie, nie jestem wcale niepokojna.

I tonem stanowczym ucinając kwestyę:

— Ostatecznie cóż tak ważnego zarzucają twemu bratu? — dodała. — Że porwał kobietę? To jest nie.

Pomimo swego smutku, Margerita nie mogła się powstrzymać od uśmiechu, co ośmieliło jej towarzyszkę.

— Pojmujesz przecie, że kobiety nie porwa się bez jej udziału. Ja, gdyby mnie kto chciał porwać, drapałabym go, kasała, strasznie bym go urządziła... Chyba, gdybym chciała z nim jechać...

— Cicho bądź, Janinko!

— Ach, czy można wiedzieć? Gdy się kocha, do wszystkiego się jest zdolną — kochać, to straszna rzecz.

— Jak możesz wiedzieć?

— Dlaczego nie miałabym wiedzieć?

Nie jestem już małą dziewczynką.

Panna Sassenay popchnęła ręką kapełusz, który tracił równowagę na jasnych jej włosach, poprawiła loczki, spadające na czoło i przybrała zuchowatą minę, chcąc ukryć rumieniec, gdy zapytała:

— Tej niedobrej kobiety on już nie kocha?

— Maurycy? Nie sądzę.

— Jesteś tego pewna?

— Nigdy o niej nie wspomina.

— Czy jej tu już nie widziano?

— Nie.

— Tem lepiej. Nienawidzę jej. Najprzód nie była wcale taka piękna. Piękne oczy, to prawda; ale nadto się niemi postugiwała. A uśmiechy, spojrzenia, miny, kołysanie głową, szyją, ramionami, wykręcanie biodrami!

Powstając szybko z krzesła, zaczęła nasładować panią Frasnę, chodząc po pokoju,

karykaturując jej ruchy i niepokój w całej postaci, zdradzający wewnętrzną rozterkę.

— Janinko, proszę ciebie! — wołała Margerita.

— Nie, nie, zareczam ci — ciągnęła dalej młoda dziewczyna, nie dając się powstrzymać — blondynki nie ustępują brunetkom, ani pod względem cery, ani wdzięku. Ty sama, ze swoimi kasztanowatymi włosami, skupiasz w sobie wszystkie urody razem i nie sobie z tego nie robisz... A następnie, za to jeszcze jej nienawidzę...

— Kogo znowu?

— Panią Frasnę przecie, bo to kobieta fatalna, która nieszczęście przynosi. Twój brat był dość przez nią ukarany. — Uczyniła go nieszczęśliwym: nie kochała go. To ją powinniby wpakować do więzienia. Co do twego brata, uniewinnia go. Czy wiesz: mama i papa są po jego stronie. Papa trochę się opierał, ale go wyłajała. Chciałabym widzieć jego uniewinnienie. Powinszujesz mu w moim imieniu. To musi być rzecz taka piękna być uniewinnionym!

Papłata, nie zatrzymując się ani na chwilę, Margerita, bardzo łagodnie, przerwała ten potok wymowy:

— Czy chcesz pomodlić się ze mną, Janinko? — rzekła.

— Och tak.

Obie młode dziewczyny ukłękły obok siebie, ale zaledwie modlić się zaczęły, zastukano do drzwi:

— Poczta, paniuszko — rzekła służąca, podając kilka listów pannie Roquevillard.

— Pozwolisz? — spytała Margerita swojej towarzyszki. — To dzień, w którym zwykle otrzymywaliśmy list od Huberta...

Ach! list od niego... prawie się tego spodziewałam...

Drżącą ręką rozdarła kopertę listu pochodzącego z Sudanu.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Dla sanacji finansów krajowych otwierają się, jak to już kilkakrotnie poprzednio, trzy drogi: 1. odjęcie pewnych ciężarów krajom; 2. przekazanie pewnych podatków lub części ich krajom; 3. dotacje dla krajów z ogólnych środków skarbu Państwa, a mianowicie przez przyznanie ogólnych dotacji według mającego się ułożyć klucza, lub też przyznanie dotacji na pewne cele i zadania. Nie da się zaprzeczyć, że każda z tych trzech dróg ma swe zalety, ale ma i strony ujemne. Proszę ze względu na krótki czas mej działalności urzędowej i na nieukończone jeszcze prace przygotowawcze wybaczyć, że dziś jeszcze nie oświadcze się definitely, na który z tych sposobów zdecyduję się i który Izbie przedłożę. To jeszcze i z tego powodu byłoby trudne, że kwestya, czy i w jakiej formie podwyższenie podatku wódeczanego, które mój bezpośredni poprzednik nie definitely, ale niejako zasadniczo projektował, mogłoby przyjść do skutku, zależy nietylko od tej połowy Monarchii, lecz także od rokowań z drugą połową. Proszę więc pozwolić, że dziś poprzestaną na zapewnieniu, iż sprawie tej poświęcę całą uwagę i jak najgoręcej ją poprę. (Oklaski). Jestem przekonany o nieodzownym konieczności jak najrychlejszego przeprowadzenia sanacji finansów krajowych i chcę ją jak najrychlej doprowadzić do skutku.

Po dokładnem zbadaniu budżetu nabierzcie panowie wraz z mną przekonania, że sanacja finansów krajowych czy to przez odjęcie ciężarów, czy przez przekazanie dochodów tylko pod jednym, nieodzownym warunkiem jest możliwa, jeżeli budżet finansów Państwa w inny sposób znajdzie na to rekompensatę.

Zadanie moje w tym kierunku nie będzie łatwe, ale nie odstrasza mnie to i spodziewam się, że uda mi się je rozwiązać.

Widzicie panowie z mych nieco dłuższych wywodów, że mimo, iż jestem zwolennikiem oszczędnej i ostrożnej gospodarki finansowej, nie zapoznaję wcale rzeczywistych i nieodzownych potrzeb. Z tego punktu widzenia wychodząc, może Wysoka Izba być przekonana, że także do polepszenia bytu personalu państwowego zawsze objawia szczerą życzliwość i w granicach finansowej możliwości wszędzie tam wystąpię, gdzie zajdzie tego potrzeba.

P. Petelenz: Ale Eksceleńcy, te granice nieco rozszerzyć!

P. Minister Korytowski: Zobaczmy! Okoliczność, że w służbie państwowej posiadam i mam długą karierę urzędniczą za sobą, może być dla Wysokiej Izby gwarancją, że na moje zapewnienia tem pewniej liczyć może. (Oklaski). Długoletnia moja czynność w służbie państwowej nauczyła mnie jednak również o tem, jak trudno jest podatki ściągać i jak wielkie ofiary osobiste jednostka musi ponosić, aby żądaniom Państwa zadość uczynić. Kto miał sposobność przed objęciem teki finansów to wszystko widzieć, ten tembardziej musi zawsze pamiętać o tem, jak ostrożnie trzeba się obchodzić z groszem podatkowym. (Żywe oklaski). Pozwólcie panowie, że wywody moje zakończę krótkim oświadczeniem, — powiedzmy: krótkim, jasnym i szczerem wyznaniem: „Świadoma celu i obowiązków, realna, życzliwa, przytem jasna, energiczna administracja skarbowa, bez małostkowego fiskalizmu, który zawsze dalekim będzie odemnie, ale dokładne i sumienne gospodarowanie środkami materialnymi Państwa — oto moje hasło”. Proszę o przyjęcie przewidywanego budżetowego. (Żywe oklaski. Mowca odbiera gratulacje).

Dyskusya.

W dalszym ciągu dyskusji wskazał p. Kolischer na to, że jednym z najważniejszych praw parlamentu jest prawo uchwalenia budżetu, a jednak Izba z prawa tego nie korzysta. Nic więc dziwnego, że Rząd ignoruje wszelkie prośby komisji budżetowej w tym lub owym kierunku czynione. Jeżeli P. Minister skarbu mówił tu o rozkwicie gospodarczym, jaki objawił się w ostatnim czasie, to podnieść należy, że Austria do tego rozkwitu przyczynia się bardzo mało. Jest on następstwem wzrastających koniunktur światowych, wychodzących z Anglii i Niemiec, przed którymi Austria mimo swych ogromnych celów nie może się zamknąć. Następnie podniósł mowca, że może najważniejszym środkiem rozwoju jest polityka komunikacyjna. Jeżeli Koło polskie do swego programu wstawiło upaństwowienie kolei Północnej, to nie uczyniło tego z pobudek narodowych lub politycznych. (Żywe oklaski). Mowca obszernie omawiał politykę taryfową i podniósł między innymi, że jeśli ciągle wskazuje się na to, iż Prusy postępują na czele pod względem administracji kolei państwowych, należytej organizacji i decentralizacji ruchu, to należy przeciw spytać się Panów z Ministerstwa, aby chociaż grosz wydano na to, by wysłać tam urzędników — nie po to, by kopiować instytucje pruskie, lecz aby przekonać się, czy byłby one dla nas użyteczne czy nie.

W Austrii natomiast oszczędza się. Mowca powiedział już P. Ministrowi kolei na posiedzeniu państwowej Rady kolejowej, że gospodarka kolejowa w Austrii jest gospodarką oszczędnych bankrutów. (Głosy: Bardzo słusznie!)

Następnie mowca podniósł, że od czasu dr. Wittka zapomniano wogóle o budowie nowych kolei. Jeżeli my domagamy się od Rządu, by tę lub ową kolej w Galicji zbudował, to kieruje nami nie interes partyjny, lecz przekonanie, że nie jest naszą rzeczą zastępować spraw Tyrolu, jeno w pierwszym rzędzie zastępować te interesy, które najlepiej znamy.

Przy tej sposobności pragnie mowca podnieść znaczenie, jakie koleje mają w walce z Węgrami. Rządy austriackie od r. 1867, a było ich wiele, nie wyzyskały nawet dotychczas ugody co do kolei koszyko-bogumińskiej.

Gdy Niemcy swemi rzekami i kanałami dochodzą do morza, to my w najlepszym razie naszymi rzekami i kanałami dochodzimy do niemieckich, co prawda, międzynarodowych rzek, na których prawo międzynarodowe poręcza nam wolność ruchu. Nasza pozycja gospodarcza wobec państwa sąsiedniego jest niepomysłna; powinniśmy więc użyć wszystkich środków, aby to złe złagodzić. Z powodu wielkich wydatków na koleje alpejskie postanowiono w drodze kompromisu, nie politycznego, lecz ekonomicznego, że analogicznie jak dla Południa należy i dla Północy uczynić coś w drodze ustawy. Przypuścić by należało, że powaga Państwa wymaga, aby ustawa uchwalona i sankcyonowana, była też wykonana. Jeżeli tak nie dzieje się, to trudno dziwić się, iż zanika w takim państwie wiara we władzę. *In concreto* nie chodzi o to, czy kanały są użyteczne czy nie, lecz o to, czy ustawa jest respektowana, czy nie. (Żywe oklaski). Zapytuje, czy urzędnicy są obowiązani przestrzegać ustawy, czy też wolni są od tego obowiązku? (Żywe oklaski). Powinniśmy codziennie biegać do Ministerstwa i pytać, dlaczego nie przestrzega się ustawy. Panowie z Ministerstw powinni być na to przygotowani, że w przyszłym parlamencie innym językiem z tych ław będzie przemawiało się do nich. Mowca podnosi, że ustawa kanałowa wogóle nie została w czyn wprowadzona, aby jednakże uspokoić Koło polskie, utworzono w Krakowie ekspozyturę po to, żeby panowie zajmowali się tam ćwiczeniem się w rysunkach i to na koszt skarbu Państwa! (Wesołość i głosy: Słuchajcie!)

Następnie mowca polemizował z p. Skenem i podniósł, że ustawę kanałową uchwalono nie w tej myśli, żeby kanały, tak jak pieniądże w kasie procentowały się zaraz, lecz aby mieć ochronę przed podwyższeniem taryf.

Mowca nie może zgodzić się na rekompensatę, jaką referent ofiarował Polakom za te kanały, mianowicie regulację rzek i wykupno kolei Północnej. Wykupno to nie jest dla nas rekompensatą i na taką rekompensatę Koło polskie, póki istnieje, nie zgodzi się nigdy.

Mowca omawiał następnie system regulacji rzek w Austrii, zwłaszcza regulacji Dniestru w średnim biegu i Sanu i żalił się z powodu powolnego postępu prac, oraz braku personalu technicznego.

Działalność b. Kierownika Ministerstwa handlu pod względem budowy dróg wodnych nie może być nazwana zadowalającą. Mowca omawia politykę komunikacyjną, oraz daje wyraz życzeniu, niejednokrotnie już podnoszonemu, ażeby wszystkie kwestje gospodarki wodnej były zjednoczone w jednym Ministerstwie.

Przebudząc do polityki przemysłowej, podnosi, że w Austrii póty nie będzie można prowadzić zdrowej polityki przemysłowej, póki polityka skarbowa pozostanie fiskalna. Austria nie jest krajem milionerów, dlatego tylko drogą zredukowania podatków od przedsiębiorstw przemysłowych powinna postępować rozumna polityka przemysłowa.

W sprawie stosunku do Węgier apeluje mowca do P. Ministra skarbu, aby raz już położył kres węgierskim „blokom”; przypomina wreszcie subwencje obiecane dla miast Lwowa i Krakowa i kończy życzeniem, aby to przewidywanie było ostatniem, jakie się w Austrii uchwała (Oklaski na ławach polskich).

P. Romaniczuk podniósł znane życzenia i skargi Rusinów. — Systematyczne krzywdy, jakich doznają Rusini ze strony administracji, zmuszają ich do opozycji.

Przemawiali jeszcze pp.: Iro, Tavear, Schraffel, Hofman i Ploj, poczem dyskusję zamknięto.

Następnie przemawiali mowcy generalni pp. Staneł i Petelenz.

P. Petelenz, generalny mowca *pro*, oświadczył przede wszystkim, że musi poprzeć żądanie p. Kolischer'a w sprawie przeprowadzenia ustawy o drogach wodnych, przyczem kładzie wielki nacisk na regulację rzek, a zwłaszcza zwraca uwagę Rządu na konieczne przedłożenie koryta Rudawy.

Następnie poruszył sprawę budynków uniwersyteckich, oraz przemawiał za polepszeniem losu urzędników państwowych i pomocników, żądając przede wszystkim podwyższenia dodatków aktywalnych, utworzenia pragmatyki służbowej i zniesienia tajnych kwalifikacji. Wskazał na ogromne zadłużenie urzędników państwowych. Domagał się wliczenia lat służby suplentów, oraz oświadczył się przeciw obliczaniu płac suplentów według godzin i za podwyższeniem płac profesorów szkół gimnazjalnych i realnych.

Następnie wskazał na potrzebę zreformowania szkół średnich, występował za zakładaniem szkół realnych i za lepszym pomieszczeniem gimnazjów w Galicji; omawiał kwestye pomnożenia szkół wydziałowych, poprawy bytu nauczycielstwa ludowego i rozszerzenia szkolnictwa dla dziewcząt.

Często — słowa mowcy — narzekają ludzie na biurokracyzm. Jest on wszędzie szkodliwy, ale tylko tam może on się rozwinąć, gdzie parlament nie tworzy odpowiedniej przeciwwagi. Dla tego nigdy to nie dzieje się ze szkodą dla państwa, gdy prawa ludu zostaną rozszerzone i wolność zwiększona, czego ma dokonać obecnie reforma wyborcza. (Żywe oklaski).

Po przemowie referenta, p. Skenego, przystąpiła Izba do głosowania, w którym przyjęto przewidywany budżetowy w drugim i trzecim czytaniu, a wniesione rezolucje przekazano komisji budżetowej.

Następnie przewodniczący komisji słowej, dr. Baernreiter, zaproponował imieniem komisji, aby ustawę upełnomocniającą Rząd do uregulowania stosunków handlowych z zagranicą do końca b. r., wzięto pod obrady w drodze nagłej.

Nagłość i wniosek w drugim i trzecim czytaniu przyjęto i na tem obrady przerwano.

Następne posiedzenie odbędzie się d. 3 lipca o godzinie 12 w południe.

KOESPONDENCYE.

Wiedeń, 26 czerwca

(Podróż Najjaśniejszego Pana do Czech).

(i) Z ogromnem zainteresowaniem śledzono tu w Wiedniu przebieg podróży Najjaśniejszego Pana do Kutnahory, Liberca i Czech w ogólności. Jeżeli już wogóle podróż Monarchy do Czech, tego kraju, z jakąd wychodzi walka narodowościowa, trzymająca w napięciu nietylko oba zwaśnione narody, ale i całe Państwo, jest ważnym zdarzeniem politycznem, to była niem tem bardziej podróż ostatnią, w ciągu której wiele szczegółów i cały charakter przyjęcia Najjaśniejszego Pana przez niemiecką i czeską ludność oraz przemowy Monarchy a przede wszystkim już Orędzie Jego Cesarskiej Mości, wydane do ludności Królestwa czeskiego w chwili, gdy Najjaśniejszy Pan opuszczał Czechy, dowodziły, iż podróż ta może i powinna się stać zawiązkiem zbliżenia się i pojednania Czechów z Niemcami. Podróż ta wydatniła, że pomiędzy obu narodowościami, które się tak ostro, tak zawzięcie przez tyle lat zwalczały, obok tego, co je dzieli, jest także wiele wspólnych czynników.

Jest takim czynnikiem nietylko po obu stronach wielką i wytrwałą pracą osiągnięta kultura, która powinna wznosić ludy ponad wiele drobnych rywalizacji i zawiści, — nietylko postęp na rozmaitych dziedzinach życia, również setnymi węzłami łączący nawet przeciwników, lecz także wspólny, potężny interes gospodarczy, oraz i względ na wspólne dla wszystkich mieszkańców Czech, czeskiej czy niemieckiej narodowości, dobro tego kraju. Uroczysty nastrój w czasie podróży Monarchy, któremu obie narodowości na wysięgi okazywały hołd i przywiązanie, przyczynił się zapewne do tego, że zamilkły głosy nienawiści, a górną wzięły prądy pojednawcze; można jednak mieć uzasadnioną nadzieję, że prąd ten przetrwa dni uroczyste i nada nowy kierunek wewnętrznemu życiu politycznemu w Czechach, a następnie i w całym Państwie, zwłaszcza, gdy nad utrzymaniem go i pogłębieniem pracować będą obaj — niemiecki i czeski — Ministrowie -rodacy, którzy w czasie podróży Monarszej dawali Niemcom i Czechom przykład braterskiej zgody i pojednawczości, „spiąc w jednym łóżku”, jak objawy wzajemnej gościnności, skreślił dowiec parlamentarny, nawiązując do tego, iż Minister Pacak zamieszkał w Libereu, w willi Ministra Pradego.

W gmachu parlamentu wra praca gorączkowa. Delegacje, komisje Delegacji, Izba posłów, komisje tej Izby, pracują od rana do nocy. W pracy tej biorą zaś żywy i gorący udział delegaci i posłowie polscy. W komisji wyborczej teraz *de nostra re agitur*: Galicja i mandaty galicyjskie są na porządku, a posłowie Głabiński i Starzyński zabierali już kilkakrotnie głos. W Delegacji

austriackiej wygłosił nad etatem Ministerstwa spraw zagranicznych ważną mowę Prezes Koła polskiego, JE. Abrahamowicz; w Izbie posłów zaś w rozprawie nad przewidywanym budżetowym pierwszy wiceprezes Koła, JE. dr. Bobrzyński.

Nagła śmierć bl. pan. dr. Byka, którego tu w kołach politycznych ogólnie bardzo ceniono i szanowano, jest — zwłaszcza w obecnej chwili — niewątpliwie stratą ciężką i poważną. Dr. Byk był gorącym i energicznym obrońcą interesów swych współwyznawców, ale miał unysł politycznie wyrobiony i wiele doświadczenia, a umiał, zastępując interesy części, nie tracić także całości z oczu, umiał liczyć się z położeniem i znał wybornie potrzeby i stosunki kraju. Nielatwo przyjdzie go zatem zastąpić.

KRONIKA.

Lwów, 28 czerwca.

Kalendarz.

Piątek (29 czerwca):
Piotra i Pawła. — Wyszomira. — Tychoha.

Wschód słońca o godzinie 3 32 rano, zachód słońca o godzinie 7 21 po południu.

Sobota (30 czerwca):
Wspom. św. Pawła. — Cichosława. — Manuila.

Wschód słońca o godzinie 3 33 rano, zachód słońca o godzinie 7 21 po południu.

— **Przewiednia pogody.** Wiedeńska stacya meteorologiczna zapowiada na dziś, czwartek: w Galicji wschodniej, na Bukowinie i w Galicji zachodniej: Przeważnie pogodnie, lekkie wiatry, bardzo gorąco.

— **Wiceprezydent wyższego Sądu krajowego,** dr. Jan Dylewski, powrócił z wizytacji i objął urzędowanie.

— **Naczelnny dyrektor galic. poczt i telegrafów,** Jan Lubicz Seferowicz, wyjechał w sprawach urzędowych na kilka dni do Wiednia.

Kierownictwo dyrekcji poczt i telegrafów objął na ten czas starszy radca pocztowy, Józef Stögbauer.

— **Wiadomości kościelne.** Archidiecezja lwowska obrz. ład.: Odznaczony Rokietą i Mantolettą ks. Wiktor Bilski, kanclerz konsystorza metropolitalnego.

Dyeczeza przemyska obrz. ład.: Prezenty na probstwo w Pysznicy otrzymał ks. Ignacy Pyzik, ekspozyt w Nisku.

— **Z Uniwersytetu.** PP. Marek Fell, rodem ze Lwowa, i Samuel Berner, rodem z Jarosławia, otrzymali na Uniwersytecie tutejszym stopień doktorów praw.

— **Z Politechniki.** P. Stanisław Chowaniec, rodem ze Lwowa, złożył na wydziale inżynierii tutejszej Politechniki drugi egzamin państwowy.

— **Pożegnanie ustępującego dyrektora** Banku krajowego, radcy Dworu, p. Kazimierza Laskowskiego, odbędzie się w piątek o godz. 11 przed południem.

— **Mianowania.** P. Minister sprawiedliwości zamianował kandydata notaryalnego Eugeniusza Kawińskiego w Pruchniku, notaryuszem w Starem Stole, a kandydata notaryalnego Adama Sieleckiego we Lwowie, notaryuszem w Łące.

Do przytoczonej Rady słowej zamianowani zostali członkami pp.: Henryk Weiser, poseł do Rady państwa, właściciel fabryki w Sasowie; tudzież na propozycje Izby handlowych: Hersz Feuerstein, komisyoner i spedytör, członek Izby handlowej w Brodach; Samuel Horowitz, radca komercyjny, członek Izby lwowskiej; Zygmunt Resch, agent komercyjny austr. kolei państw., członek Izby krakowskiej.

Zastępcami mianowani pp.: Leopold Baczewski ze Lwowa, Herman Fritsch, radca cesarski, członek Izby krakowskiej, Zygfryd Karpeles z Brodów.

— **Zjazd koleżeński.** Zjazd kolegów, którzy składali egzamin dojrzałości w gimnazjum Franciszka Józefa we Lwowie w r. 1896 w oddziale A odbędzie się we Lwowie w dniach 7 i 8 lipca b. r. Zebranie wstępne dnia 7 lipca, w sobotę, o godz. 8 wieczorem w restauracyi Ludwiga przy ulicy Krakowskiej we Lwowie. W niedzielę, 8 lipca, rano o godz. 10 nabożeństwo w auli gimnazjum Franciszka Józefa.

Blizszych informacyj udziela dr. Władysław Semkowicz, profesor gimnazjum V. we Lwowie.

— **Zgon bl. p. dr. Emila Byka.** Wczoraj odbyło się posiedzenie Rabinatu i Zarządu synagogi postępowej. Przewodniczącą dr. Diamand ucecił pamięć bl. p. dr. Emila Byka odpowiednią przemową, poczem uchwalono: wysłać do wdowy pismo kondolencyjne, wziąć gremialny udział w pogrzebie, urządzać nabożeństwo w świątyni, na wsze czasy w rocznicę śmierci urządzać żałobne nabożeństwo za duszę bl. p. dr. Emila Byka, umieścić tablicę pamiątkową w synagodze postępowej, oraz wpisać bl.

Na znak żałoby uiszczone postępowanie przerwano.

— **Sokół-Macierz** zamierza w dniu odsłonięcia pomnika Bartosza Głowackiego urządzić po południu na boisku swem przy ulicy Cetnerowskiej „dzień sokoli“. W program wejdą prócz musztry i defilady, ćwiczenia w zastępach, w których wezmą udział wszystkie gniazda z okręgu. Próby odbywają się w poniedziałki, środy i piątki od 7 do 8 wieczorem w gmachu Towarzystwa.

— **Walne zgromadzenie** Towarzystwa budowy tanich domów dla urzędników we Lwowie odbędzie się 2 lipca b. r. o godz. 5 wieczorem w sali Kasyna urzędniczego, a w razie niewyczerpania porządku dziennego w dniach następujących o tej samej godzinie i w tym samym lokalu.

— **Artysta-rzeźbiarz p. Antoni Popiel** bawił w ostatnich dniach w Krynicy, celem zarządzania robót około uporządkowania placu pod pomnik Adama Mickiewicza, który stanie między domami skarbowymi „Zamkiem“ i „Topolami“ już w przyszłym miesiącu.

— **Stanisława Konopki** szkoła deklamacyj, dramaturgii i oratorstwa, istniejąca w naszym kraju, dzięki energii i zapałowi artystycznemu jednego człowieka, od lat 27 — zakończyła właśnie kurs tegoroczny.

Weteran sztuki, który niebawem święcić będzie półwiekowy jubileusz pracy w jej imię, wykształcił trzy pokolenia, a popularne jego poranki i wieczorki recytatorskie, urządzone kolejno we wszystkich galicyjskich zakładach naukowych, gromadziły stale tysiące działaczy, z zapalem oklaskującej doskonałego deklamatora. Nowy kurs, jubileuszowy niejako, rozpoczyna p. Konopka, „zawsze młody i rzeźki“, jak sam chętnie przyznaje, z dniem 15 września b. r., a tymczasem wyrusza na pielgrzymkę artystyczną po znaczniejszych uzdrowiskach, by wśród zgromadzonych w nich rodaków krzewić kult polskiej poezji, popularyzować utwory polskiej muzy.

— **Surowica przeciwko meningitis.** Czytamy w *Lw. Tyg. Lek.*: Za staraniem dyrekcji szpitala dla dzieci im. św. Zofii we Lwowie nadeszła firma E. Merck z Darmstadtu temuż szpitalowi pewną ilość surowicy przeciw nagminnemu zapaleniu oporu mózgowo-rdzeniowego pomysłu Jochmanna, celem dokonania z nią doświadczeń. Surowica ta ma działać korzystnie tylko w pierwszym okresie choroby.

— **Turniej tenisowy**, urządzony staraniem „Towarzystwa zabaw ruchowych“, staje się coraz bardziej interesujący. Zawody odbywają się na kortach Towarzystwa przy rogatkach stryjskiej codziennie od godz. 5 po południu do zmroku i potrwać jeszcze dni kilka.

— **Inspekcja załogi czerniowieckiej.** W poniedziałek wieczorem przyjechał do Czerniowic na inspekcję załogi tamtejszej komendant korpusu lwowskiego, generał-porucznik Brudermann, witany na dworcu z należnymi honorami wojskowymi.

We wtorek dokonał gen. Brudermann przeglądu 41 p. p. i 22 p. p. obrony krajowej, które wykonały przed południem taktyczne ćwiczenia w Horeczy, a po południu odbyło się strzelanie do tarcz ruchomych w Michalezu. — Następnego dnia odbył się przegląd 10 p. huzarów i baterii artylerii, poczem gen. Brudermann opuścił wieczornym pociągiem miasto, żegnany na dworcu przez generałów i oficerów sztabowych.

— **Wycieczkę sportową młodzieży do Stryja** urządził w piątek, 29 b. m., „Towarzystwo zabaw ruchowych“. W Stryju rozegrany zostanie match footballowy i odbędą się zawody w rzucie oszczepem i dyskiem, w skokach w dal i o tyczce i w biegu. Wyjazd ze Lwowa o godz. 2 min. 30 po południu.

— **Zmiana własności.** Dobra Kosztowa w powiecie przemyskim, będące dotąd własnością p. Ksawerego Skrzyńskiego, przeszły na własność p. Eleonory z Chamełów Trzebieskiej, żony właściciela dóbr Dynowa, za cenę 250.000 koron.

— **Kurs dla urzędników podatkowych.** Wskutek zarządzenia Ministerstwa skarbu otwarty zostanie w Czerniowcach dnia 2 lipca b. r. czterotygodniowy kurs dla urzędników podatkowych. Kierownictwo tego kursu powierzono starszemu radcy skarbu, Löfflerowi, a instruktorami będą sekretarze skarbowi: dr. Seidner i Gottfried.

— **Kierownikiem państwowego zakładu badania środków spożywczych** w Czerniowcach, został mianowany w miejsce ustępującego radcy Dworu dr. Ryszarda Pribrama, inspektor dr. Neumann Wender.

— **Misyje w Królestwie Polskiem.** W dycyzeji sandmierskiej odprawiają zakonnicy św. Franciszka z prowincji galicyjskiej od dnia 3 b. m. misye ludowe, na które gromadzą się tysiączne tłumy ludzi, przeważnie w fabrykach pracujących. OO. Czesław Bogdalski, Stefan Podworski, Pius Szewczyk, głoszą po kilka kazań misyjnych codziennie; konfesyonały od rana do późnej nocy w obłęgnięciu. Do dnia 25 czerwca b. r. odbyły się misye w Czyżowie, Chmielowie i w Szewnej, gubernii radomskiej. Po odpoczynku jadą Ojcowie-misyjonarze dalej. Lud polski, który lat przeszło czterdzieści nie

wizual zakonników, przyjmuje ich do siebie, dości w oczach, a kościoły nie mogą pomieścić słuchaczy; nauki odbywają się na ementarzach koło kościołów.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie: Leokadya Pełko, krawczyni, w 35 r. życia; Jan Śliwiński, strażnik miejski, w 39 r. życia.

Kronika prowincjonalna.

§ W Truskawcu bawiło od 15 maja do 16 czerwca b. r. osób 776.

§ Nowa spółka naftowa zawiązała się dla eksploatacji terenów naftowych w Rypnem obok Niebyłowa. Dyrekcję zastępują dr. E. Lillien i inżynier Libański we Lwowie.

§ Znalezienie zwłoki. Z Kossowa donoszą: Trup niewieści, nadsputy, nagi, odziany jeno w kaftanik krótki na opaski, wyrzuciły wody Czeremoszu na brzeg osady Rostoki, powiatu kossowskiego, dnia 9 b. m. Wszelkie dochodzenia pozostały dotąd bez skutku.

§ Morderstwo. Z Toporowa, koło Łopatyna donoszą: Na przysiółku, zwanym Zabłotem, zamordowano w straszny sposób gospodarza tamtejszego, Wasyla Zeliskę. Morderców jego, Stefana Horbacza i Stefana Biszko ujęto, jak również uwięziono podejrzanych o współwinnę żonę zamordowanego i matkę żony.

Kronika zagraniczna.

* Członkiem Akademii francuskiej wybrany został kardynał kurii, ks. Mathieu.

* Leczenie wścieklizny zapomocą radium. Piszą nam z Rzymu: Dwaj znani włoscy lekarze dr. Bongiovanni i prof. Tizzioni, obaj z Bolonii, złożyli w tych dniach Akademii ostrowidzów (dei Lincei) w Rzymie sprawozdanie o odkryciu, jakie uczynili z radium. Udało im się mianowicie w laboratorium wyleczyć wściekliznę u zwierząt, przykładając im radium w rurkach zamkniętych szybko z miki do oka. Stwierdzają oni z całą stanowczością, że kuracja zapomocą radium przyłożonego do oka leczy wściekliznę u zwierząt nawet w stadium ostatecznym, t. j. kiedy się już objawiają symptomy przedśmiertne. Dr. Bongiovanni jest znakomitością na polu lekarskim. Stwierdzili również, że nie emanacje radium, ale jego promieniowanie sprowadza ten błogi skutek, a mianowicie działają tak promienie katodyczne. Jednocześnie przekonali się, że mózg zwierząt poddanych próbom, nabiera własności promieniowania, a zatem bierze udział w leczeniu zarazy. Chodzi teraz o to, aby sprawdzić, czy i ludzie także będą mogli być leczeni w ten sposób, co do czego obaj lekarze wszelkie sobie robią nadzieje. D.

* Samobójstwo Rossyanki w Genewie. Z Lozanny przybyła przed kilkoma dniami do Genewy bogata Rossyanka, nazwiskiem Spolianska. Zamieszkała w hotelu pierwszorzędnym. W kilka godzin później usłyszano tam dwa wystrzały. Okazało się, że Spolianska odebrała sobie życie wystrzałem w skroń. U boku umierającej leżała jej 9-letnia córka, Aleksandra, postrzelona przez matkę w okolicę sserca. Stan dziecka jest beznadziejny. Samobójczyni była żoną wysokiego urzędnika. Pozostawiła ona dwa listy; treść ich atoli zatajono.

* Zaraza syberyjska. Z Petersburga donoszą: Z Morzańska donoszą, że w okręgu tamtejszym wybuchła zaraza syberyjska.

* Trzęsienie ziemi. Z Londynu donoszą: Wczoraj o godzinie 9-45 rano dało się uczuć w całej południowej Walii silne trzęsienie ziemi, które zrzuciło znaczne szkody.

* W procesie Dreyfusa — jak telegrafują z Paryża — prokurator Baudin oświadczył, że jest przekonany o niewinności Dreyfusa i o konieczności rewizji procesu. Może tego dokonać sam Trybunał kasacyjny bez powierzenia sprawy sądowi wojskowemu. Prokurator wyraził przekonanie, że Esterhazy jest autorem *bordereau*.

* Szesnaste bomb w torbie podróżnej. Parowcem „Sirio“, przybyłym z Genuy, przyjechał do Messiny między innymi niejaki Jan Mallinaci. Osoba jego wydała się celnikom podejrzana. Kazano mu więc otworzyć torbę podróżną. Mallinaci mówił, że nie ma do opłaty i w żaden sposób nie chciał zezwolić na rewizję. Straż ubezwładniła go i okazało się, że w torbie było 16 bomb i 4 kg. prochu. W śledztwie powiedział, że bomby i proch przywiózł z Ameryki, aby przenieść te rzeczy do wsi rodzinnej; jest bowiem z zawodu minierem (podkopnikiem). Wszystko to okazało się nieprawdą. Mallinaci miał przy sobie wysoce kompromitującą go korespondencję, z której wynika, że jest bardzo niebezpiecznym anarchista. Zasługuje na uwagę, że człowiek ten wysiadł w porcie genueńskim i neapolitańskim i tam nie odebrano mu śmierecionego materiału.

Notatki literacko-artystyczne.

(A. W.). Z teatru. Wczorajszemu występowi gościnnemu p. Wojdałowicza, artysty teatrów warszawskich, zawdzięczamy wznowienie „Pana Damazego“. W doskonałej tej komedyi, witaney zawsze z prawdziwym uznaniem przez publiczność lwowską, tytułową jej rolę kreował p. Wojdałowicz. W interpretacji artysty nabiera ta postać dziwnego uroku. Wywiera wrażenie, jakgdyby przeniesiono ją z dworku szlacheckiego, z zapadłego kąta Polski, gdzie to świat zabity wprawdzie deskami, ale życie inne od naszego, jaśniejsze, pełne prostoty i sere. Gra p. Wojdałowicza uwypatnia wszystkie cechy charakterystyczne tego *milieu*, w jakim rozgrywa się opowieść sceniczna Bliźnińskiego. Przejawia się w niej kultura znajdującego się siłę talentu, wielki spokój i zupełne opanowanie roli. Artysta nie posługuje się nigdy tanim efektem rzuconym dla galeryi. Cieniuje bardzo subtelnie sylwetę duchową przedstawianego typu, nie zbaczając ani na chwilę z linii zakreślonych konturów. Cenne te zalety talentu p. Wojdałowicza czynią zeń artystę, którego działalność sunienna i wytrawna osądzoną być winna na należnym mu i zasłużonym hołdem i uznaniem.

Dwa ostatnie w tym sezonie przedstawienia zasługują na najszersze poparcie publiczności. W piątek odegrany zostanie wieczorem „Wiceadmirał“, na dochód chórów opery i operetki, w sobotę „Zaczarowane koło“ na dochód teatralnego personelu robotniczego.

Nie wątpimy, że szlachetny cel obu tych przedstawień ściąganie wszystkich miłośników teatru, którzy przyjdą w ten sposób z pomocą najuboższemu pracownikom naszej sceny.

Koncert hr. Pelagii Skarbkówniej. Z Mediolanu piszą: Przed paru dniami odbył się tu koncert hr. Pelagii Abdank-Skarbkówniej ze Lwowa i miał ogromne powodzenie. W powodzi koncertów, zwykłej w muzykalnej stolicy Lombardyi, występ śpiewaczki artystki polskiej wybił się odrazu na czoło i stanowił pewnego rodzaju „wypadek dnia“. Publiczność liczenie zgromadzona żywo oklaskiwała artystkę polską. Prasa z najwyższymi pochwałami wyraża się o głosie, metodzie i talencie muzycznym śpiewaczki. *Il Tempo* stwierdza wielki jej sukces, zwłaszcza w drugiej części programu, doskonale dostosowanej do dźwięku jej głosu. *Lega Lombarda* nazywa program wyborowym, a wykonanie doskonałym, zwłaszcza w utworach klasycznych. *Giornale di Milano* podnosi szlachetną prostotę w wykonaniu Pergolesiego, Glucka i Mozarta, a delikatność w pieśniach Rubinstena. Z powodu koncertu tego donosi *Rivista teatrale* z Bolonii, że hr. Skarbkówna zdała ze znakomitem wyszczególnieniem egzamin profesorski ze szkoły śpiewu i otrzymała dyplom profesorski Akademii bolońskiej.

»**Nasz Kraj**« w dwóch ostatnich zeszytach przyniósł duży materiał literacki i aktualny, bogato urozmaicony ilustracyami. Obok powieści Stasiaka, nowel Zbierchowskiego i Stodora, oraz bogatej wiazanki z niwy poetycznej, znalazły się poważniejsze prace literacko-krytyczne: Alfreda Wysockiego, dr. Antoniego J., Bronisława Kąsinowskiego i Michała Rollego. Z ostatniej doby poświęcono sporo miejsca: zbiorowej wystawie prac Gawlikowskiego, Towarzystwu pedagogicznemu, jubileuszowi „Skały“, Towarzystwu strzeleckiemu, jarmarkowi krajowemu i t. p. Z najbliższym zeszytem zanayka „Nasz kraj“ pierwszy tom swego wydawnictwa, prowadzonego z ogromnym nakładem pracy, zabiegów i kosztów. Oby tom drugi przyniósł mu zdwojoną liczbę przedpłaćcieli, na takie uznanie bowiem zasłużył tygodnik lwowski rzetelnie.

Repertoar Teatru miejskiego.

Dzisiaj w czwartek, po raz ostatni w bieżącym sezonie. „Zimowa opowieść“, dramat w 5 aktach (8 odsłonach) Szekspira, muzyka Flotowa. Ostatni i pożegnalny występ Ludwika Solskiego, pożegnalny występ Felicyi Stachowicz, pożegnalny występ Maryi Zawiejskiej, pożegnalny występ Maksymilliana Węgrzyna.

W piątek, o godzinie pół do 4 po południu — przedstawienie popołudniowe dla robotników „Łapowaię“, kom-dya w 5 aktach z rosyjskiego, Aleksandra Ostrowskiego.

W piątek, o godz. pół do 8 wieczorem — przedstawienie przedstawienie pod obecną dyrekcją — na dochód członków chóru opery — po raz trzeci i ostatni „Wiceadmirał“, operetka w 3 aktach z prologiem K. Millöckera. Pożegnalny występ Andrzeja Lelewicza.

W sobotę, o godz. pół 8 wieczorem — ostatnie przedstawienie pod obecną dyrekcją — na dochód personelu robotniczego sceny, „Zaczarowane koło“, baśń dramatyczna w 5 aktach Lucyana Rydla.

TRONDHJEM.

Właściwym założycielem państwa norweskiego był król Olaf II. lub Święty, który poległ w bitwie z Duńczykami pod Stiklestad dnia 29 lipca 1030 roku. Ostatnim panującym z jego rodu był Hakon VI. ożeniony z Małgorzatą córką króla duńskiego. — Po śmierci Hakona (w roku 1380) sprawował rząd syn jego Olaf Hakonson, który już poprzednio, bo w r. 1376 został wybrany królem duńskim; w taki sposób unia pomiędzy temi dwoma państwami była faktem dokonany. Kiedy w r. 1387 nastąpiła przedwczesna śmierć Olafa Hakonsona, objęła rząd po nim matka jego, wspomniana powyżej Małgorzata, po niej zaś jej siostrzeniec Erich, który w unii Kalnarskiej (17 czerwca 1397) proklamowany został królem Szwecyi, Norwegii i Danii.

Unia ta trwała do roku 1524 poczem Szwecya się odłączyła, Dania zaś z Norwegią pozostały w związku do r. 1814 t. j. do wojny Szwecyi z Danią, zakończonej pokojem w Kilonii (13 sierpnia 1814), który przyznawał przydzielenie Nowegii do Szwecyi. Mimo to zachowała Norwegia swą niezależność, mając własne prawa, własny rząd, wojsko, flotę, a tylko wspólność króla. Mimo tych swobód, Norwegia nie była zadowolona z tego stanu rzeczy i kilkakrotnie w wieku XIX. dążyła do oderwania się, to też spory obydwóch państw trwały ustawicznie, aż wreszcie w r. 1905 storthing norweski zerwał unię ze Szwecją. Powszechnem głosowaniem wybrano królem Karola, królewicza duńskiego, który przyjął imię Hakona VII., a którego koronacja odbyła się przed kilku dniami w Trondhjem — dawnej stolicy królestwa Norwegii.

Miasto Trondhjem (wymów: Tronjém) położone na półwyspie, utworzonym rzeką Nid, jest z większych miast Europy najbardziej na północ wysuniętem, leży bowiem pod 63° 25' półn. szerokości. Do połowy XVI. stulecia nosiło nazwę Nidaros („ujście rzeki Nid“) i jest ono kolebką królestwa norweskiego. Tutaj to bowiem wybierano i koronowano królów, tutaj też obradował dawniej „oerthing“ (sejm) Założone przez Olafa Tryggvasona w r. 996, który zbudował tu zamek królewski i kościół św. Klemensa, rozszerzyło się znacznie za rządów Olafa Świętego, właściwy jednak rozwój miasta przypada na czas panowania Olfa Kyrre (Cichego). Król ten umieścił zwłoki patrona Norwegii w srebrnej trumnie nad wielkim ołtarzem kościoła św. Klemensa, a tysiączne tłumy wiernych i bogobojnych odbywające pielgrzymki do uswięconych zwłok, przyczyniły się do dalszego rozwoju miasta, które wkrótce zaliczało się największych i najbogatszych w całej Norwegii. W r. 1152 biskup trondhjenski został mianowany arcybiskupem, prymasem państwa i legatem papieskim.

W następnych wiekach ucierpiał miasto wskutek częstych pożarów, zarazy, wojen domowych i obłędzi. Największy jednak upadek miasta datuje się od czasów reformacji. Fanatyzm protestancki, który wkraśl się do Norwegii razem z reformacją, odarł miasto to z cudownego uroku religijnego, zwał kląstwy, sprofanował kościoły i zrobił z poetyckiego Nidaros — kupiecki Trondhjem. Trumnę św. Olafa zabrano do Kopenhagi, zwłoki zaś pogrzebano w niewiadomem miejscu dawna stolica królów i prymasów straciła ślady dawnej wielkości.

Wejście do fiordu trondhjenskiego, jednego z największych i najpiękniejszych z Norwegii, zasiane jest mnóstwem nagich i dzikich wysep oraz skał. Jednakże w miarę zapuszczania się w jego głąb, oczom widza przedstawia się przeliczny widok. Brzegi fiordu pokryte są zielenią, stoki gór zarosłe lasami, a ze śnieżnych szczytów górskich wypływające strumienie, tworzą wspaniałe wodospady i pieniste wiry. Tu i ówdzie wśród zieleni widnieją schładne domki, na większych przestrzeniach urodzajnej gleby widnieją liczniejsze osady, otoczone pod wpływem ciepłego prądu Gofa ogrodami, kwiecistymi łąkami i łąkami zbóż. Prawie w połowie swej długości fiord tworzy obszerną zatokę, na której wschodnim wybrzeżu, położone jest miasto.

Jak wszędzie w Norwegii, tak i tu graniczy kultura bezpośrednio z dziką przyrodą. Na wschodzie i południu wznoszą się malownicze wzgórza Blaesevoldbakken, z najwyższym szczytem Stenbjerg. Trondhjem liczy dziś około 36000 mieszkańców; po licznych pogorzelach odbudowany został regularnej, w miejsce budynków drewnianych, zaczęto wznosić budowy kamienne, jakkolwiek i dziś jeszcze znaczna część domów jest z drzewa, jak np. szpital powszechny i dla obłąkanych, liczne składy towarów na wybrzeżu, magazyny futer, i t. p. Ulice, dla ochrony przed pożarami, nadzwyczaj szerokie, 30—36 metrów, przecinają się przeważnie pod kątem prostym. Do głów-

wniejszych należy zaliczyć Kjøebmands-Gade, przy której mieszczą się pierwszorzędne domy handlowe, Kongens-Gade z ładnym posągami brązowymi Angella, założyciela szpitala, oraz marynarza Tordenskoelda, wreszcie ulice Nordre-Prindsens-, Strand-, Vestre-, Soende-Gade i inne.

Środek miasta zajmuje rynek (torvet), na którym krzyżują się ulice Munke i Kongens. W pierwszej z nich położony jest pałac naczelnika dystryktu (stiftgaard), a podczas koronacji rezydencja króla. W ulicy Kongens wznosi się ładny budynek kasy oszczędności, oraz bardzo okazałe muzeum sztuki, założone w r. 1760, a połączone w r. 1882 z akwaryum. Biblioteka muzeum liczy przeszło 86000 tomów, w tem bardzo wiele rękopisów. Znajdują się tam ponadto liczne okazy archeologiczne z epoki kamiennej i brązu, oraz bogate okazy fauny i flory morskiej.

Na południowym krańcu Munkegade wznosi się starożytna kadetka, w założeniu i wykonaniu najwspanialsza budowa Skandynawii. Pierwotna budowa, którą nad grobem św. Olafa wznosił król Olaf Kyrre, została po założeniu arcybiskupstwa znacznie rozszerzoną. Trzeci arcybiskup Eystejn wybudował w miejsce pierwotnej nawy obecną, nad którą wzniesiono okazałą wieżę, a która wraz z zakrystwą stanowi prawdziwe arcydzieła w stylu romańskim. Następny Eysteina dokończyli wreszcie budowę, częścią w stylu romańskim, a częścią w gotyckim. — Okazała ta budowa w kształcie krzyża mierzyła po wykończeniu 346 stóp długości, a 140 stóp szerokości. Zdobiło ją 3860 kolumn, 316 okien i 18 ołtarzy, a śmiałością ogromnego sklepienia, pięknnością marmuru i delikatnością rzeźb, wywierała potężne wrażenie. Całe społeczeństwo chrześcijańskie Skandynawii współubięgało się o zaszczyt przyczyniania się do upiększenia tego kościoła. Piraci nawet nieśli w ofierze część zdobyczy, a jeden z nich ofiarował ogromny krzyż srebrny, który podczas procesji niósł trzech ludzi. W roku 1328 spalił się kościół, tak, że część chóru musiała być gruntownie odbudowana. W sto lat później (r. 1432) piorun uderzył w dach, lecz i tym razem odbudowano kościół na nowo. Najgroźniejszy pożar jednak, który zniszczył katedrę i większą część miasta, rozżył się w dniu 5 maja 1531 roku. Po tej katastrofie gorliwość wiernych nie wystarczyła już na przywrócenie dawnej świetności. Wskutek zaprowadzonej w r. 1537 reformacji, przestano wierzyć w odpusty i cuda, chorzy nawet zaczęli wierzyć więcej lekarzom, jak trumnie św. Olafa. Później zaś, kiedy trzy narody skandynawskie przyjęły dogmaty Lutera, fanatyzm zaślepił wielu nowonawróconych, niszczyli wszystkie ślady dawnego wyznania, w mniemaniu, że działają pobożnie. Burzono posągi, darto obrazy, niszczone malowidła, targnięto się na księgi kapituły i spalono je. W r. 1554 Szwedzi przemienili katedrę na stajnię i zabrali z sobą zbroję św. Olafa. Z bogatej niegdys świątyni pozostała jedynie wieża, lecz i tę piorun zwałił częściowo w r. 1684.

Deszcze i wiatry wdzierając się do wnętrza rozwały jej ściany, popodpierano wprawdzie później wałce się mury i wzniesiono dach, lecz pożary w r. 1708 i 1719 znieczyły go ponownie. Do połowy ubiegłego stulecia nawa kościoła leżała prawie do połowy w gruzach, kaplica od strony zachodniej służyła za skład drzewa, a kaplica św. Olafa za bibliotekę. Chór tylko trzymał się jeszcze, jako tako. Ale na nieszczęście dotknęła go ręka restauratorów barbarzyńskich i zakryła co jeszcze zniszczenie zostawiło w nim pięknego. Podłogę chóru wymalowano niebieskim kolorem, a kolumny, filary, gzymsy i rzeźby z marmuru, pokryto białym pokostem. Dopiero w r. 1869 rozpoczęto gruntowną naprawę, według pierwotnych planów. Restauracja katedry trwa odłąd nieprzerwanie i postąpiła wprawdzie znacznie naprzód, na zupełne jednak wykonanie potrzeba jeszcze dziesiątek lat.

W południowej stronie miasta położony jest ementarz, nieco dalej arsenał ze zbiorem starożytnych zbroi.

W środku portu, (w oddaleniu 20 minut jazdy łodzią od miasta) leży ufortyfikowana wyspka Chunkholmen. Król Kanut wybudował na niej w r. 1028 klasztor OO. Benedyktynów, który w r. 1658 przemieniony został na zamek obronny.

Zamek ten służył za więzienie mężowi wławionemu blaskiem szczęścia, który nagłym upadkiem z świetnej wysokości zniósł długoletnie mężarnie. Piotr Schumacher, późniejszy hrabia Griffenfeld, dziecko ludu, wznosił się do najwyższych dostojności w kraju. Wielki kanclerz Danii i Norwegii, minister królewski, narzeczony udzielnej księżniczki augustenburskiej, został odarty ręką kata na rusztowaniu ze swych dostojności i wtrącony na wieczne więzienie, do najodleglejszej fortecy, w której przeżył lat 18 t. j. od 1680 do 1698 r. Intrydze i zawisłości własnych kreator, zawdzięczał swój upadek, lecz nie mógł się uskarżać na swój

los, skoro sam nie przebiegał w środkach, by się wznieść jak najwyżej.

Ruch landowy w Trondhjem jest bardzo znaczny. Głównymi artykułami handlu są futra, drzewo, sędzie i ruda żelazna. Kolej żelazna łączy je z Krystanią, a obszerny i wygodny port jest zawsze zapełniony okrętami. Podczas lata liczni turyści przybywają tutaj dla zwiedzenia uroczych okolic.

Stanisław Bobelak.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Licytacja. Dyrekcja kolei państwowych we Lwowie rozpisła licytację na dostawę żwiru i szutru, kamieni łamanych, materiałów budowlanych z kamienia, wapna, cementu, gipsu, cegły i dachówki, piasku, pokostów i lakierów, chemikali i farb, materiałów dla urządzeń telegrafu, przyborów dla biur i papieru kartonowego na bilety.

Blizsze warunki i formularze ofert można otrzymać w Dyrekcji kolei od dnia 10 czerwca b. r.

Termin do wnoszenia kończy się 30 czerwca b. r.

Kolej Północna. Wczorajsze — we Wiedniu urządzone — zgromadzenie Towarzystwa kolei Północnej przeznaczyło z 15 milionowego zysku 12,480,000 kor. na dywidendę, a resztę na nowy rachunek tegoroczny. Kupon z 1 lipca wynosić będzie 220 kor. Dalej postanowiono termin umowy o upaństwowienie kolei przedłużyć do 31 października.

OSTATNIA POCZTA.

Delegacja węgierska przyjęła wczoraj budżet Ministerstwa spraw zagranicznych wraz z funduszem dyspozycyjnym.

W państwie rosyjskim położenie nie wyjaśnia się. Poruszenie kwestyi armii w Dumie wywołało pewne napięcie, obawiano się bowiem w dyskusyi zwykłego ostrego tonu. Z wyjątkiem skrajnej lewicy jednak, przestrzegali wszyscy posłowie taktu i umiarkowania. Mowę Federowskiego, twierdzącego, iż armia winna stronić od polityki, przyjęły z zadowoleniem wszystkie partie w Dumie. Usposobienie Izby spokojniejsze. Do komisji, mającej opracować projekt równości obywatelskiej, wybrano z Polaków: Petrzyckiego, Parczewskiego, Jarońskiego i Lednickiego. Poselska komisja śledcza w sprawie masakry białostockiej powzięła rezolucję, żądającą udzielenia dymisy i oddania pod sąd urzędników i oficerów, winnych pogromu. Domaga się ona nadto natychmiastowego przeprowadzenia równoprawienia wszystkich obywateli państwa. W komisji agrarnej zasiada 40 umiarkowanych, w podkomisji natomiast stanowią większość posłowie z lewicy. Rozruchy agrarne szerzą się groźnie w czterech guberniach nadwołżańskich. Chłopi palą lasy, koszą łąki dworskie i plondrują mieszkania właścicieli dóbr. W Batumie zbuntowała się znaczna część załogi, zwłaszcza wszystkie oddziały inżynierii i artylerji. W okręgu altajskim rozpoczęto już w dobrach cesarskich rozdawanie miejscowym włościanom gruntów. — Każdy mężczyzna, bez względu na wiek, otrzymuje po 15 dzies. ziemi i 3 dzies. lasu. Moskiewski komitet socjalnych demokratów wzywa członków, by nie brali udziału w manifestacjach i napadach na instytucje publiczne.

Z Paryża donoszą: Deputowany Manjean wniósł w Izbie deputowanych projekt ustawy o uznaniu dnia 1-go maja za oficjalne święto robotnicze i zastrzeżenie, iż robotnicy, zajęci przez gminy i państwo, mają w dniu tym otrzymywać zwykłą płacę.

Z Hagi donoszą: Minister spraw zagranicznych potwierdził w drugiej Izbie, że druga konferencja pokojowa w tym roku się nie odbędzie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Podróż Najj. Pana.

Wiedeń, 28 czerwca. Najj. Pan wyjechał dziś rano do Morawskiej Ostrawy, na uroczystość strzelecką, w towarzystwie Najd. Arcyksiąż Rainera i Józefa Ferdynanda.

Na dworcach w Lundenburgu, Przerowie i Hranicach (Mährisch Weisskirchen)

zatrzymał się pociąg Dworski i odbyło się powitanie. W Lundenburgu powitał Monarchę namiestnik Moraw, hr. Zierotin, w Przerowie burmistrz Propper, w Hranicach burmistrz Sromota. Ten ostatni wygłosił przemówienie po czesku, a Monarcha odpowiedział również po czesku.

Morawska Ostrawa, 28 czerwca. O godzinie 1 m. 9 przybył tu Najj. Pan. Na dworcu powitał go Prezydent Szląska. Heindol, poczem marszałek krajowy Moraw Vetter wygłosił mowę częścią po niemiecku, częścią po czesku. Następnie imieniem całego Zagłębia morawsko-ostrowskiego przemówił marszałek krajowy Szląska, hr. Larisch-Moennich, oraz burmistrz Ostrawy Morawskiej, dr. Fiedler. Na przemowy na dworcu w Ostrawie Morawskiej odpowiedział Najj. Pan:

„Dziękuję Panom za wyrażone Mi uczucia wierności. Wyrażam nadzieję, że zawarta w ubiegłej jesieni ugoda między obywatelami narodowościami wyjdzie na pożytek krajowi i Państwu. Ugoda ta sprawiła ojcowskiemu sercu Memu wielką radość. Możecie Państwo być pewni stałej troski Mejej o dobro Moraw“.

Morawska Ostrawa, 28 czerwca. Po przywitaniu Najj. Pana przez burmistrza i zastępców ludności czeskiej i niemieckiej, powitał Monarchę imieniem ludności polskiej w języku polskim starszy burmistrz Grosiewicz. Najj. Pan odpowiedział kilku łaskawymi słowy podziękii.

Kraków, 28 czerwca. (Tel. pryw.). Hrabiowie Mieczysław i Mikołaj Reyowie złożyli w sobotę w południe z okazji uroczystości Rejowskiej Akademii Umiejętności w podarunku popierze Mikołaja Reja. Przyjmie ich prezes hr. Tarnowski z gronem akademików. Jak wiadomo, hr. Mikołaj Rej przeznaczył 40.000 kor. na nagrody częścią za prace z zakresu literatury polskiej, co 5 lat rozdawane, częścią za wydańnictwa z tego zakresu; prócz tego złożył obecnie 1000 kor. na wygotowanie stampili medalu złotego, który jako nagroda będzie rozdawany.

Kraków, 28 czerwca. (Tel. pryw.). Z powodu nominacji profesora Jaworskiego, profesorem katedry chorób wewnętrznych, młodzież wszystkich kursów wydziału lekarskiego urządziła mu wczoraj gorącą owację. Obecni byli na wykładzie także wszyscy profesorowie wydziału lekarskiego z dziekanem prof. Łazarskim. Imieniem młodzieży przemówił p. Al. Oszaeki, słuchacz piątego roku. Prof. Jaworski podziękował i wygłosił pierwszy wykład „z historii krak. kliniki chorób wewnętrznych i o obecnych jej zadaniach wobec młodzieży, nauki i społeczeństwa“.

Kraków, 28 czerwca. (Tel. pryw.). Tut. dyrekcja policji wdrożyła śledztwo w sprawie zaopatrywania austriackich i zagranicznych papierów wartościowych w niemieckie stemple urzędowe. Tak podrobione papiery sprzedawano na giełdzie berlińskiej i różnym bankierom niemieckim, przez co fałszerze zyskiwali na wysokim kursie niemieckim i wartości wysokim stempla. — Śledztwo jest w związku z aresztowaniem onegdajszym izraelitki niejakiej Schenkerowej przez władze pruskie w Katowicach.

Buczacz, 28 czerwca. (Tel. pryw.). Odbywa się tu kurs pożarniczy Kółek rolniczych w lokalnościach straży ogniowej m. Buczacza, prowadzony przez p. Szczerbowski, przy udziale delegata Zarządu głównego p. dr. Duleby. W czasie kursu wybuchł gwałtowny pożar w sklepie z denaturowanym spirytusem Izaka Szwarzberga koło kościoła farnego, tak, że całe miasto było w wielkim niebezpieczeństwie.

Uczestnicy kursu pod komendą p. Szczerbowski i jego asystenta p. Rużicki, tudzież instruktora Kółek rolniczych p. Sroki, rzucili się natychmiast do ratowania i w kilka minut stłumili ogień. W chwili przybycia taboru straży ogniowej miejskiej, pożar był już zupełnie ugaszony.

Warszawa, 28 czerwca. (Tel. pryw.). Zmarła tu Jadwiga Pati, autorka licznych prac historycznych i literackich dla młodzieży, znana pod pseudonimem Teresy Jądwi.

Kazań, 28 czerwca. (Tel. pryw.). Na katedrę dyagnostyki lekarskiej, połączonej z kliniką, wydział lekarski wybrał i przedstawił radzie uniwersyteckiej z pomiędzy 11 kandydatów Polaka, dr. Witolda Orłowskiego.

Wiedeń, 28 czerwca. Wiener Ztg. ogłasza: Najj. Pan sankcjonował ustawę uzupełniającą § 14 ustawy z 15 kwietnia 1873 w sprawie wyższych adjutów.

Wiedeń, 28 czerwca. Wiener Ztg. ogłasza: Najj. Pan zamianował prezydenta senatu Trybunału administracyjnego, margr. Baquehema, II. prezydentem tego trybunału.

P. Minister oświaty zamianował, Józefa Skotnicę, nauczycielem w IX. klasie ran-

gi w zawodowej szkole przemysłu drzewnego w Zakopanem.

Wiedeń, 28 czerwca. Do komisji cłowej wybrała Izba dr. Battaglię.

Wiedeń, 28 czerwca. Delegacja austriacka obraduje dziś w dalszym ciągu nad budżetem wojskowym.

Budapeszt, 28 czerwca. Dziennik urzędowy ogłasza rozporządzenie ministerstwa węgierskiego, na podstawie którego autonomiczna taryfa cłowa, wniesiona dnia 29 maja b. r. do Sejmu, wchodzi w życie z dniem 1 marca 1906 aż do dalszych zarządzeń ciała ustawodawczego.

Równocześnie ogłasza rząd w dzienniku urzędowym autonomiczną taryfę i rozporządzenia dotyczące wejścia w życie traktatów handlowych z Niemcami, Włochami, Belgią, Rosyją i Szwajcaryą, tudzież rozporządzenia w sprawie prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych z Serbią, Bułgarią i Czarnogórą.

Budapeszt, 28 czerwca. Dziś odbyło się krótkie posiedzenie Sejmu węgierskiego, na którym p. Aladar Ballady przedstawił projekt adresu Sejmu w odpowiedzi na mowę Tronową. Po odczytaniu adresu, posiedzenie zanknięto.

Położenie w Królestwie Polskiem i w Rosyji.

Warszawa, 28 czerwca. (Tel. pryw.). Dzienniki żydowskie donoszą: W (trajewie w ostatnim dniu procesji schwytało jakiegoś chuligana, przebranego za duchownego. Wiózł on skrzynię z bombami. Jak donoszą do niemiecko-żydowskiego związku, okazało się potem, że był plan rozdziania bomb niektórym uczestnikom procesji.

Z Łowcza piszą do Wega, że tam przyjechali chuligani, którzy się chwala, iż otrzymali pozwolenie na 5-dniowy pogrom Żydów.

Z Wilna piszą, że podczas procesji ktoś w mundurze pułkownika rozdawał proklamacje, zachęcające do pogromu, ludność darła je jednak. „Pułkownika“ aresztowano.

W Czyżewie, w gub. Łomżyńskiej, ujęto człowieka, który miał 30 pudów bagażu, wysłanego frachtem, a pochodzącego z pogromu białostockiego.

Brześć litewski, 28 czerwca. (Tel. pryw.). W północnej części powiatu wybuchły strejki rolne, wywołane odmową podwyższenia płac. Najemników rozpędzili właścianie.

Mińsk, 28 czerwca. (Tel. pryw.). Policja wykryła za miastem drukarnię, w której drukowano proklamacje socjalistów i rewolucjonistów. Zabrano 8 pudów czcionek. Aresztowano dwie osoby.

Kalisz, 28 czerwca. (Tel. pryw.). W fabryce sukna braci Rephanów wybuchł strejk. Około 350 robotników porzuciło pracę. Fabryka stanęła.

Humani, 28 czerwca. (Tel. pryw.). Strejki rolne rozszerzają się tu. Nastąpiło starcie włościan ze strażnikami. Strejkujący zrujnowali dwór w Sinnicy. Krają niepokojące pogłoski o mającym nastąpić pogromie.

Petersburg, 28 czerwca. Ruch strejkowy w całym państwie wzrasta. Piekarze w Petersburgu strejkują dalej. Strejk woźniców i tragarzy na dworcu mikołajewskim rozszerzył się także na inne dworce. Z tego powodu daje się uczuć brak żywności. Pomiedzy tragarzami z jednej strony, a policyją i kozakami z drugiej strony, przyszło onegdaj kilkakrotnie do starcia. Także wśród stróżów na Wasilewskim Ostrowie panuje wielkie wzburzenie. Odbywają oni zgromadzenia i oświadczają, że nie będą pełnić funkcji policyjnych.

Petersburg, 28 czerwca. Dziś obchodzą Pobjedonoscew 60-letni jubileusz służbowy. Zwolennicy jego przygotowują owację.

Petersburg, 28 czerwca. (Tel. Ag.). Inwalid donosi, że car udzielił ostrej nagany komendantowi preobrażeńskiego pułku gwardji przybożnej, gen. majorowi Gadunowi, z powodu braku porządku i dyscypliny w pierwszym batalionie tego pułku.

Petersburg, 28 czerwca. (P. A.) Donoszą z Baku pod d. 26 b. m.: Dnia 24 bm. objawiło się wielkie wzburzenie w drugiej kompanii artylerji fortecznej. Żołnierze postawili żądania ekonomiczne, oraz żądania natury służbowej. Gdy napomnienia przeszły bez skutku, przywołano oddział kozaków, celem obsadzenia koszar i przeszkodzenia, aby żołnierze nie przyszli w posiadanie broni i armat. Uspokoił się oni, ale kilku przeszło do innych koszar. Widziano ich potem w towarzystwie osób cywilnych. W dalszym ciągu w innych kompaniach przyszło do wykroczeń. Buntujący się żołnierze zostali osaczeni przez wojsko i następnego dnia poddali się.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESLANE.

BOUQUET-FARNESE

Parfum extra fin fabrikant. 29 Boulevard des Italiens Paris

Utrzymuje na skladzie czasopisma zagraniczne

FRANCUSKIE humorystyczne: Fin de siecle, Frou-Frou, Jean qui rit...

ANGIELSKIE: Frys Magazine, Strand Magazine, Wide World Magazine...

WLOSKIE: Domenica del Corriere, L'Asino, Il Secolo XX.

ROSSYJSKIE: Oswobodzenie, Szut (humorystyczny), Nowoje Wremia.

Sokołowski

Biuro dzienników, czasopism i ogłoszeń Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Polecamy KONWERSYĘ

Pożyczki miasta Lwowa na wolne od podatku

4% Obligacje Pożyczki m. Lwowa

pod warunkami ogłoszonymi w prospekcie konwersyjnym, który przesyłamy na życzenie.

Sokol i Lilien

Doma bankowy i kantor wymiany.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28 czerwca 1906.

Hotel George'a.

PP.: H. Konarski z Grochowa, Hr. A. Starzeński z Płazy, Hr. St. Grabowski z Polanki...

Br. Makomaski z Podolsk, A. Tuchołko z Inowrocławia, L. Trzebiński z Rossyi...

Hotel Imperial.

PP.: W. Gołębski z Krasnolesia, J. Gołębski z Slawentyna...

Hotel Kontinent.

PP.: Fr. Mysłowski z Zwiniacza.

Hotel Francuski.

PP.: E. Żmigrodzki z Rossyi, O. Gąstinger z Wiednia...

Hotel Europejski.

PP.: M. Aslan z Borysławia, St. Kański z Holodek.

Hotel Victoria.

PP. S. Gruja-Prawdzie z Wołynia, Z. Biesiadowski z Schodnicy.

CENNIK lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Table with columns for 'K h', 'K h', and 'płaca' listing various financial rates and exchange rates.

Table with columns for 'Koronowa waluta', 'płaca', and 'żądają' listing exchange rates for various currencies.

Table with columns for 'B. Dług państwa' listing government debt rates.

Table with columns for 'C. Obligacje kolejowe' listing railway bond rates.

Table with columns for 'D. Dług państwa' listing government debt rates.

Table with columns for 'E. Obligacje indemnizacyjne' listing indemnity bond rates.

Table with columns for 'Koronowa waluta', 'płaca', and 'żądają' listing exchange rates.

Table with columns for 'G. Listy zastawne' listing mortgage rates.

Table with columns for 'H. Obligacje z prawem pierwszeństwa' listing priority bond rates.

Table with columns for 'I. Obligacje z prawem pierwszeństwa' listing priority bond rates.

Table with columns for 'Koronowa waluta', 'płaca', and 'żądają' listing exchange rates.

Table with columns for 'K. Akcje banków' listing bank stock rates.

Table with columns for 'L. Akcje Przedsiębiorstw transportowych' listing transport company stock rates.

Table with columns for 'M. Akcje Przedsiębiorstw przemysłowych' listing industrial company stock rates.

Table with columns for 'N. Weksle' listing exchange rates for various locations.

Table with columns for 'O. WALUTY' listing gold and silver rates.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with columns for 'A. Ogólny dług państwa' listing Vienna stock exchange rates.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

(5013 2-3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie ul. Jagiellońska 1. 15.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) przed południem od 8 do 12, po południu od 2 do 6...

Licytacje:

- Poniedziałek 2 lipca 1906 od 10 do 12 godz.: meble, obrazy, kosztowności... Wtorek 3 lipca 1906 od 10 do 12 godz.: konfekcja damska...

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w hali przed licytacją w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 25 czerwca 1906.

L. 72.363/VII. b. (5008 2-3)

Obwieszczenie.

W celu oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na gościniec państwowych w krakowskim okręgu budowniczym w latach 1907, 1908 i 1909 odbędzie się 11 lipca 1906 w e. k. Starostwie w Krakowie licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne szutru w roku 1907 dostawie się mającego wynoszą: za 8760 m³ = 87.812 kor. 10 hal.

Warunki przedsiębiorstwa przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem e. k. Starostwie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12-tej w południe wnoszone być mają oferty...

Ofertę winien na blankiecie na właściwym miejscu podać nazwę kamieniołomu lub szutrowiska i ofiarowaną cenę jednostkową bez żadnych dopisków...

Oferty wnoszone być mają na każdy kamieniołom lub szutrowisko osobno, jeżeli by zaś oferta obejmowała kilka kamieniołomów lub szutrowisk, wtedy podać w niej należy ceny jednostkowe dla każdego kamie-

niemu lub szutrowiska osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, zaś po terminie licytacji nie będą oferty przyjmowane.

Z e. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 czerwca 1906.

L. 79.993/VII. b. (5009 2-3)

Obwieszczenie.

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowy konserwacyjnych na gościniec państwowych w wadowickim okręgu budowniczym w latach 1906, 1907 i 1908, odbędzie się 10 lipca 1906 w e. k. Starostwie w Wadowicach licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowy wykonanej się mających w roku 1906 wynoszą: 6562 koron 07 hal.

Warunki przedsiębiorstwa przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem e. k. Starostwie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12-tej w południe wnoszone być mają oferty...

we wadyum wynoszące 5% kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen jednostkowych nietylko cyframi ale i literami.

Ofertę winien na blankiecie na właściwym miejscu podać sekcję drogową i ofiarowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcję drogową osobno, jeżeli zaś oferta obejmowała kilka sekcji drogowych wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej drogowej osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych sekcji drogowych.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, zaś po terminie licytacji nie będą oferty przyjmowane.

Z e. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 czerwca 1906.

L. cz. E. 5523/5 (5002 2-3)

Na żądanie Gminy miasta Doliny odbędzie się dnia 25 lipca 1906 o godzinie 11 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10, licytacja realności w h. 176 ks. gr. gm. Dolina dz. V.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację jest oceniona na 12.324 koron.

Najniższa cena wynosi 8216 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, przejrzeć można podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dolina, dnia 5 czerwca 1906.

L. cz. E. 396 (6) (4998 2-3)

Na żądanie Skarbu państwa, zastąpienie przez c. k. urząd podatkowy w Jaworowie odbędzie się dnia 17 lipca 1906 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 51, licytacja 60/448 części dóbr Wierzbiany w h. 1200 ks. gr. dla większych posiadłości obwodu przemyskiego objętych, Grzegorza Charzewskiego własnych.

Ta część nieruchomości wystawionej na licytację jest oceniona na 3356 koron, 26 hal.

Najniższa cena wynosi 2237 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w kancelarii Nr. 16.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Przemyśl, dnia 9 czerwca 1906.

L. 15.430.06. (5011 2-3)

O b w i e s z c z e n i e.

Celem obsadzenia trafiki tytoniowej po Józefie Plohn pod lk. 178 w Ryнку w Tarnopolu, rozpisuje się konkurencyjną za pomocą pisemnych ofert, z wykluczeniem ustnego przetargu.

W czasie od 1 czerwca 1905 do 31 maja 1906 wynosiła sprzedaż wyrobów tytoniowych w tej trafice 18.336 kor. 74 hal., a dochód brutto 1784 kor. 42 hal.

Za dochód odpowiadający tym datom, nie ręczy się na przyszłość. Wadyum wynosi 200 kor.

Oferty wygotowane w myśl obowiązujących przepisów, należy wnieść w opieczętowanych i należycie oznaczonych kopertach najpóźniej do dnia 19 lipca 1906 do godz. 11 przed południem na ręce Naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu.

Blizsze warunki przejrzeć można w wymienionej Dyrekcji, tudzież w c. k. Nadzórze straży skarbowej w Tarnopolu.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.
Tarnopol, dnia 16 czerwca 1906.

L. cz. E. 1103,4 (11) (5036)

Na żądanie niel. Tatateja Kiecy i Anny Kieca, zastąpionych przez Michała Czerwaciuka odbędzie się dnia 10 lipca 1906 o godz. 12 w południe w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II, licytacja realności obj. w h. 48 ks. gr. gm. Trybuchowce wraz z przynależnościami, składającymi się z zasiewu zboża.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 700 kor., przynależności zaś na 47 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 498 koron 32 halery, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wadyum wynosi kwotę 74 koron.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź

obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Husiatyn, dnia 20 maja 1906.

L. cz. E. 247/6 (3) (5050)

Dnia 11 lipca 1906 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 14 licytacja połowy realności w h. l. gminy Kujdance wraz z przynależnościami.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację jest oceniona na 346 kor.

Najniższa cena wynosi 231 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już skutecznie podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zbaraz, dnia 7 czerwca 1906.

L. cz. E. 198-507/6 (5) (5043)

Na żądanie Józefa Bohraera odbędzie się dnia 12 lipca 1906 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33, licytacja 1) połowy realności lwh. 623, 2) połowy realności lwh. 690, 3) całej realności lwh. 624, 4) całej realności lwh. 808 wszystkich ks. gr. gm. kat. Ropczyce objętych, dłużnika Pinkasa Goldnera własnych.

Nieruchomości te, wystawione na licytację są ocenione połowy realności pod 1) na kwotę 259 koron, cała realność pod 2) na kwotę 548 koron, połowa realności pod 3) na kwotę 226 koron, wreszcie cała realność pod 4) na kwotę 2400 koron.

Realności te zostaną łącznie sprzedane.

Najniższa cena wynosi 1716 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokół ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 34.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Poczyce, dnia 8 czerwca 1906.

L. cz. E. 256/6 (5) (5045 1-2)

Dnia 19 lipca 1906 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. VI licytacja realności w h. 317 gminy Beremiany objętej.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 2480 kor.

Najniższa cena wynosi 1654 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VI.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź

obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tluste, dnia 10 czerwca 1906.

L. cz. E. 877/6 (5) (5047)

Na żądanie Mojżesza Eiglera odbędzie się dnia 18 lipca 1906 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacja połowy realności w h. 320 ks. gr. Rozlucz.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1098 kor. 49 hal.

Najniższa cena wynosi 732 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Turka, dnia 29 maja 1906.

L. cz. E. 642/6 (3) (5042)

Dnia 24 lipca 1906 o godz. 11 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 12, II. piętro sądu tutejszego licytacja 1/5 części realności w h. 91, 169 i 265 i 1/10 części realności w h. 92 gminy Sereдне.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione a to: 1/5 w h. 91 na 121 kor., 1/5 w h. 169 na 48 kor., 1/5 w h. 265 na 340 kor., zaś 1/10 w h. 92 na 111 koron.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi co do: 1/5 w h. 91 80 kor. 67 hal., 1/5 w h. 169 32 kor., 1/5 w h. 265 226 kor. 67 hal., zaś co do 1/10 w h. 92 74 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Podhajce, dnia 7 czerwca 1906.

L. cz. E. 1158/6 (6) (5032)

Dnia 26 lipca 1906 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9, w Delatynie licytacja całej realności w h. 1431 gminy Delatyn.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację jest oceniona na 270 kor.

Najniższa cena wynosi 180 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym

tego rodzaju co do samej nieruchomości mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Delatyn, dnia 18 czerwca 1906.

L. cz. E. 728/5. (5041 1-3)

Gdy nabywcy licytacyjni 1/4 części realności w h. 969 ks. gr. gm. Germakówka ceny kupna nie złożyli zarządza się relucyjację tej 1/4 części realności na koszt i niebezpieczeństwo nabywców Mosesa Krampfa z Germakówki i Benjamina Walzera w Mielnicy. Termin do przeprowadzenia tej relucytacji wyznacza się na dzień 19 lipca 1906 o godz. 9 rano Biuro Nr. 4 tut. sądu.

Przy tej relucytacji służą warunki zatwierdzone tus. uchwałą z dnia 27 września 1905 l. cz. E. 725/5 (3) z tą odmianą, że najniższa cena kupna wynosi 356 koron.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mielnica, dnia 7 kwietnia 1906.

L. cz. E. VII. 266/6 (7) (5033)

Dnia 9 sierpnia 1906 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze nr. 14, licytacja realności w h. 1280 gm. Delatyn.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 800 kor.

Najniższa cena wynosi 533 kor. 67 h.

Warunki licytacyjne, i inne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII
Delatyn, dnia 20 czerwca 1906.

L. 2162. (5083 1-3)

Obwieszczenie.

Rada powiatowa w Rawie zamierza oddać w przedsiębiorstwo budowę gmachu na pomieszczenie biur za kwotę około 40.000 koron, oraz budynku na mieszkanie woźnego, stajnię i wozownię za kwotę około 8000 kor.

Mający chęć podjąć się tej budowy winni są sporządzić potrzebne plany i kosztorysy na podstawie rzutów poziomych, które przeglądać można w kancelarii Wydziału powiatowego w godzinach urzędowych.

Termin do wnoszenia ofert upływa z dniem 31 sierpnia 1906.

Plany nie przyjęte nie będą wynagrodzone.

Wydział powiatowy.

Rawa, dnia 21 czerwca 1906.

L. cz. E. 2531,5 (4) (5053)

Dnia 17 sierpnia 1906 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 14 licytacja połowy realności wyk. hip. 152 ks. gr. gm. Sygniówka objętej, Stanisława Wyczasy i Katarzyny Wyczasy własnej, składającej się z parc. bud. 116 i parc. gr. 478 5, 473/6, wraz z przynależnościami, składającymi się z komórki i studni.

Połowa nieruchomości wystawionej na licytację, jest oceniona na 1100 koron, przynależności zaś na 100 koron.

Najniższa cena wynosi 800 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. II. Oddział IV.
Lwów, dnia 13 czerwca 1906.

L. cz. E. 1514/6 (9) (5081)

Na żądanie Mosesa Beehera w Kołomyi odbędzie się dnia 5 lipca 1906 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 20, licytacja 1/2 realności obj. whl. 376 ks. gr. dla IV. dz. m. Kołomyi, wraz z przynależnościami, składającymi się z 16 drzewek owocowych.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1375 kor., przynależności na 5 koron.

Najniższa cena wynosi 910 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej, przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Kołomyja, dnia 31 maja 1906.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

L. cz. E. 3188/5 (16) (5087)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego i oszczędności w Jarosławiu odbędzie się dnia 24 lipca 1906 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w Biłej, licytacja realności lwh. 3798 gm. Jarosław, składającej się z parcel bud. 1632/1 1632 2, na których stoi młyn parowy murywany i parc. grunt. 423/3, 422/3 łącznego obszaru, 59 a. 69 m² wraz z przynależnościami, składającymi się z pasów, linew itd.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 140.808 koron 75 hal., przynależności zaś na 1871 koron.

Najniższa cena wynosi 71.339 kor. 87 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Jarosław, dnia 13 czerwca 1906.

L. cz. E. 2755/5 (4) (5046)

Na żądanie Powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Turce odbędzie się dnia 18 lipca 1906 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacja: a) 1/6 części realności whl. 391, 554, 562 i 564, b) 1/9 części realności whl. 456 i 465, c) 1/12 części realności whl. 487, d) 1/5 części realności whl. 560, e) 1/3 części realności whl. 561, f) 2/9 części realności whl. 563, g) całej realności

whl. 553, h) 2/48 części realności 548, i) 1/6 części realności whl. 554 i k) 72/432 części realności whl. 469, l) całej realności whl. 476, m) 14/28 części realności whl. 477 ks. gr. gminy Isaie objętych wraz z przynależnościami, składającymi się z 1 wozu i brony, zaś odnośnie do realności whl. 553, z 1 krowy, wozu, pary jarzm i drobnych narzędzi gospodarczych.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację są ocenione, a to: ad a) 127 kor. 71 hal., ad b) 52 koron 51 hal., ad e) 51 kor. 30 hal., ad d) 25 koron 50 hal., ad e) 383 kor. 89 hal., ad f) 7 koron 48 h., ad g) 286 koron 86 hal., ad h) 402 koron 13 h., ad i) 26 koron 19 hal., ad k) 146 koron 67 h., ad l) 1130 koron 94 haleryzy, ad m) 297 kor. 39 hal., przynależności zaś na 77 kor.

Najniższa cena wynosi 1/6 części realności whl. 391: 46 koron 66 hal.; 1/9 części whl. 456: 20 koron 60 hal.; 1/9 części whl. 465: 13 koron 82 hal.; 1/12 części whl. 487: 34 koron 20 hal.; 1/6 części whl. 554: 11 koron 38 h.; 1/6 części whl. 559: 14 koron 18 hal.; 1/6 części whl. 562: 15 koron 32 h.; 1/5 części whl. 560: 38 kor. 7 hal.; 1/3 części whl. 561: 255 koron 93 haleryzy; 2/9 części whl. 563: 4 kor. 99 hal.; 1/6 części whl. 564: 2 korony 42 hal.; całej realności whl. 553: 357 koron 91 hal.; 24/48 części whl. 548: 268 kor. 9 hal.; 1/6 części 554: 17 koron 45 hal., 72/432 części whl. 469: 97 koron 78 hal.; całej realności whl. 476: 931 koron 86 hal.; 14/28 części realności whl. 487: 198 koron 26 haleryzy, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Turka, dnia 25 kwietnia 1906.

Upadłości.

L. cz. S. 1/6 (1) (5017 2-3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Abrahama Lipschütza i Leona Lipschütza, nieprotokołowanych właścicieli fabryki pokostów, lakierów i farb lakierowych w Kołomyi.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę sądu krajowego p. Bernackiego, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. Schulbauma w Kołomyi.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczanej na dzień 2 lipca 1906, godz. 9 przed połudn. w tym sądzie w biurze Nr. 74 przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 20 lipca 1906, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 23 lipca 1906 godz. 9 tej przed południem w tymże sądzie wyznaczony, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczonych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielem na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym, służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki

i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzonym.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczają się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Kołomyi lub w pobliżu Kołomyi, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 15 czerwca 1906.

L. cz. Ec. S. 46 (131) (5085 1-3)

W sprawie konkursowej Marka Biedera rozpisuje się sprzedaż z wolnej ręki połowy dóbr Milna.

Chęć kupna mający mają wnieść ofertę na ręce zawiadowcy masy adwokata dra Aussebnitta w Buczaczu najdalej do 23go lipca 1906, który też bliższe informacje co do warunków nieruchomości nabycia tej udzielić może.

Buczacz, dnia 27 czerwca 1906.

Komisarz konkursowy.

Konkurs.

L. 1127/pr. (5010 2-3)

Konkurs.

Celem obsadzenia przy c. k. Dyrekcji lasów i dóbr państwowych Oddział I. we Lwowie prowizorycznej posady c. k. konespisty administracyjnego w X. klasie rangi z roczną płacą 2200 koron i ustawowym dodatkiem aktywalnym rozpisuje się niniejszym konkurs.

Ubiegający się o tę posadę winni udowodnić, że złożyli wszystkie teoretyczne egzamina państwowe z prawniczo-politycznych studiów z dobrym postępem, dalej wykazał wiek, znajomość języków krajowych i niemieckiego w słowie i piśmie, wreszcie wykazał się, że odbył praktykę koncepcyjną przy c. k. Władzach, a względnie urzędach administracyjnych lub sądowych.

Do uzyskania w drodze awansu posady c. k. adjunkta administracyjnego w IX. klasie rangi wymagane jest złożenie egzaminu przepisanego rozporządzeniem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 18 listopada 1895 Dz. u. pr. p. Nr. 175, lub też dostarczenie dowodu, że dotyczący kandydat złożył już z dobrym postępem jeden z praktycznych egzaminów przepisanych dla urzędu sądowniczego, adwokatury lub prokuratorskiej skarbu, notaryatu, politycznej administracji, lub też służył przy kierujących władzach skarbowych.

Podania wnieść należy w przepisanej drodze do Prezydium c. k. Dyrekcji lasów i dóbr państwowych we Lwowie do dnia 10 lipca b. r.

C. k. Namiestnik:

jako Prezydent c. k. Dyrekcji lasów i dóbr państwowych.

W zastępstwie:

Hirsch.

Prezydium c. k. Dyrekcji lasów i dóbr państwowych.

Lwów, dnia 20 czerwca 1906.

L. cz. L. 826. (5052 2-3)

Zwierzchność miasta Muszyny rozpisuje konkurs na posadę sekretarza i kontrolora miejskiego.

Ubiegający się winni do podania dołączyć:

- metrykę chrztu,
- świadectwo moralności,
- świadectwo ze złożonych egzaminów za sekretarza i kontrolora gminnego, objętych ustawą gminną z r. 1896,
- dowód praktyki przynajmniej jednorocznej w jednym z urzędów gminnych objętych ustawą gminną z roku 1896.

Kandydaci, pozostający dotychczas w służbie publicznej, winni podania wnieść za pośrednictwem dotychczasowych swych władz przełożonych.

Do tej posady przywiązana jest płaca roczna 1200 koron, na razie na rok prowizorycznie, po roku nienagannym służby nastąpi stabilizacja i ewentualnie podwyższenie płacy.

Podania należy wnieść do zwierzchności miasta Muszyny najdalej do końca lipca 1906 roku.

Muszyna, dnia 25 czerwca 1906.

L. 3873/06. (5024)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady aplikanta w krajowym szpitalu powszechnym we Lwowie, rozpisuje Dyrekcja konkursu stosownie do statutu tegoż szpitala §. 44 B.

Ubiegający się o tę posadę winni się wykazać:

- Świadectwem moralności.

2. Świadectwem ukończonej 6 klasy gimnazjalnej lub realnej.

3. Złożonym egzaminem z rachunkowości państwowej.

4. Dokładną znajomością obu języków krajowych w słowie i piśmie, tudzież znajomością języka niemieckiego.

5. Świadectwem fizycznej zdolności do pracy.

Ponadto wymaganym jest dowód, że potent nie przekroczył 40 roku życia.

Do posady tej są przywiązane pobory roczne — płaca 1100 koron. W razie przydzielenia zamianowanego kandydata do pełnienia obowiązków w Izbie przyjęcia chorych, otrzyma on na czas tych czynności wikt i pomieszkanie z opałem w naturze, jednak bez prawa do relutuu za wikt.

Kandydat, znajdujący się w służbie publicznej, winien podanie swe wnieść za pośrednictwem odnośnej Władzy przełożonej.

Należyte udokumentowane podania wnieść należy na ręce Dyrekcji krajowego szpitala powszechnego we Lwowie do dnia 31 lipca 1906.

Dyrekcja szpitala.

Lwów, dnia 24 czerwca 1906.

L. cz. L. 76086/II. (5016 2-3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyta przy c. k. urzędzie pocztowym w Szymbarku z poborami III klasy 6 stopnia i ryczałtem na służącego, później oznaczyć się mającym.

Podanie należy wnieść najpóźniej do 11 lipca b. r. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 29 czerwca 1906.

L. IX. 887/1 (15) (4615 3-3)

Konkurs.

W obrębie politycznej administracji galic. c. k. Namiestnictwa będą prowizorycznie obsadzone trzy posady c. k. leśniczych powiatowych z siedzibą w Skolem powiat Stryj, w Turce powiat Turka i w Baligródzie powiat Lisko płaca 1000 koron z prawem posunięcia do wyższego stopnia 20 pr. dodatkiem aktywalnym, ryczałtem na obchody, unundurowania i ryczałtem na utrzymanie mundurów.

Kandydaci, ubiegający się o te posady, winni przedłożyć przepisane dowody co do wieku, stanu, nienagannego zachowania się, zdolności fizycznej do służby leśnej, jakoteż wykazać się dokładną znajomością obu języków krajowych w słowie i piśmie, ewentualnie także języka niemieckiego, wreszcie świadectwem z egzaminu rządowego, przepisane dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej.

Posady te zastrzeżone są w myśl ustawy z 19 kwietnia 1872 Dz. p. p. Nr. 60, względnie obwieszczenia c. k. Ministerstwa obrony krajowej z 16 lipca 1879 Dz. p. p. Nr. 100, w pierwszym rzędzie dla wysłużonych c. i. k. podoficerów i mają ci kandydaci, oraz kandydaci pozostający w cywilnej służbie rządowej wnieść własnoręcznie podanie za pośrednictwem właściwego c. k. Starostwa, względnie magistratu we Lwowie i w Krakowie do c. k. Prezydium Namiestnictwa we Lwowie w terminie najdalej do 15 lipca 1906.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6 czerwca 1906.

L. IX. 867/1 (15) (4615 3-3)

Konkurs.

W obrębie politycznej administracji galic. c. k. Namiestnictwa obsadzone będą dwie posady c. k. komisarzy inspekcji leśnej II. klasy z siedzibą w Kołomyi i w Samborze z systemizowanymi poborami X. klasy rangi i przepisany ryczałtem na podróż, oraz wydatki kancelaryjne.

Kandydaci, ubiegający się o te posady, winni wykazać się kwalifikacjami, wymaganymi w §. 6, alin. 1 rozporządzenia ministerialnego z 1 listopada 1895 Dz. u. p. Nr. 165, jakoteż nienagannym zachowaniem się, znajomością języka niemieckiego, oraz obu języków krajowych w słowie i piśmie.

Udokumentowane w powyższy sposób podania winni petenci, zostający w służbie rządowej wnieść za pośrednictwem swej przełożonej władzy, inni zaś na ręce c. k. Starostwa, w obrębie którego stale przebywają, najdalej do 15 lipca 1906 do c. k. Prezydium Namiestnictwa we Lwowie.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6 czerwca 1906.

Księgi gruntowe.

L. Prez. 10181. 19. R/6. (4816 2-3)

Edykt I.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie wprowadza w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. u. p. i rozporządzenia c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9 sty-

kowej, ażeby w przeciągu jednego roku, a najpóźniej dnia 1 lipca 1907 dała o sobie wiadomość, albowiem w razie przeciwnym uznana zostanie za zmarłą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Nowy Sącz, dnia 4 czerwca 1906.

L. cz. T. 9/6 (2) (4924 3-3) Amortyzacya.

Na wniosek p. Florjana Wolskiego, ek. sekretarza sądowego w Samborze wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo zaginionego Rewersu „na zastaw“ z daty Drohobycz 26 lipca 1884 l. 162 przez kasę oszczędności miasta Drohobycza wystawionego, na okaziciela opiewającego, a zawierającego potwierdzenie rzeczony kasy, że w tejże kasie złożył s. p. dr. Władysław Wolski jako zastaw na zabezpieczenie porębranej przez niego pożyczki w kwocie 85 złr. czyli 170 kor. następujące papiery wartościowe:

1) półlos państwowy austriacki z roku 1864, ser. 888, nr. 89 oddz. II, na 50 zł. opiewający; 1 półlos pożyczki węgierskiej z roku 1870, ser. 1791, nr. 29, oddz. I, na 50 złr. opiewający.

Posiadacza powyższego papieru wartościowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu licząc, gdyż w przeciwnym razie powyższy papier wartościowy za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V. Sambor, dnia 3 czerwca 1906.

L. cz. T. 9/6 (1) (5023 1-3) Amortyzacya.

Na wniosek Markusa Teitelbauma, kupca w Przemyslu, wdraża się postępowanie, celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego wekslu na 1000 koron opiewającego, podpisanego przez Samuela Kronfelda jako przyjmę, a przez wnioskodawcę jako wystawiciela z daty Przemysl 25 lipca 1901.

Posiadacza powyższego wekslu wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia w gazecie urzędowej, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Przemysl, dnia 13 czerwca 1906.

L. cz. T. 11/5 (2) (5055 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu wzywa Jana Dermę, nieslubnego syna s. p. Maryanny Derma, ażeby w przeciągu jednego roku, a najpóźniej dnia 1 lipca 1907 dał o sobie wiadomość, albowiem w razie przeciwnym uznany zostanie za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Nowy Sącz, dnia 4 czerwca 1906.

Firmy.

L. cz. Firm. 508 Stow. I. 125/33. (4899) Ogłoszenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: Bank dla handlu i przemysłu w Borszczowie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na walnem zgromadzeniu z dnia 31 stycznia i 15 maja 1906 dodano nowy § 88 statutu który opiewa: „Publiczne ogłoszenia od stowarzyszenia pochodzące umieszczone będą w czasopiśmie „Samopomoc“ we Lwowie i publicznie ogłoszone w mieście Borszczów“ i że w myśl zmienionego § 42 statutu wybrani zostali dotychczasowi dyrektorowie Berisch Blumenthal na dyrektora kierującego jako kasyera, Meschulem Schieber na dyrektora kontrolora, Leib Blumenthal na zastępcę dyrektora kasyera i Israel Liebster na zastępcę dyrektora kontrolora na przeciąg lat 6 od dnia 15 maja 1906 licząc.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Tarnopol, dnia 30 maja 1906.

L. cz. Firm. 406/6. (4922)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych firmy: „Towarzystwo Banku handlowego w Rzeszowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ (Handelsbank Verein in Rzeszów, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung) które zawiązane zostało na podstawie statutu uchwalonego na walnem zgromadzeniu członków-założycieli odbytem 28 maja 1906 w Rzeszowie. Ważniejsze postanowienia statutu tego są następujące:

1) Siedziba Towarzystwa jest Rzeszów. 2) Celem stowarzyszenia jest podniesienie zarobku i gospodarstwa wyłącznie swo-

ich członków przez dostarczenie tymże na procent pieniędzy potrzebnych im do obrotu w handlu, rolnictwie lub przemyśle, tudzież ułatwienie im obrotu pieniężnego.

3) W skład pierwszej Dyrekcji równocześnie wybranej, wchodzi Markus Münz, przewodniczący, Mendel Reiser, zastępca przewodniczącego, Pinkas Münz kasyer wszyscy kupecy w Rzeszowie zamieszkali.

4) Ogłoszenia Towarzystwa skutecznie niają się przez obwieszczenie w lokalu Towarzystwa i przez publiczne afiszowanie ogłoszenia w siedzibie Towarzystwa.

5) Każdy członek odpowiada za zobowiązania Towarzystwa prawnie przyjęte, o ile takowe z majątku Towarzystwa pokryte być nie mogą, nietylko rzeczywiście wpłaconym udziałem, wynoszącym najmniej 50 koron, ale nadto jeszcze dalszą kwotą równającą się dwukrotnej wysokości swych wpłaconych udziałów.

6) Dyrekcja podpisuje w ten sposób, że pod wydrukowaną lub wyciętą stampilią firmą w języku polskim lub niemieckim, dwaj Dyrektorowie własnoręcznie imiona i nazwiska swoje podpisują.

Rzeszów, dnia 9 czerwca 1906.

Doniesienia prywatne.

12 najpiękniejszych utworów na fortepian

zawierają w kwartale I. r. b.

Nowości Muzyczne

Jedyny polski miesięcznik literacko-muzyczny.

Prenumerata kwartalnie 1 rub. 25 kop., z przes. pocztową 1 rub. 50 kop. Zeszyt pojedynczy 60 kop.

Treść zeszytów: Surzyński M. „Melodya“ i „Krakowiak“. — Moszkowski M. „Szkice weneckie“. — Aitken G. „Serenada“. — Cipollone A. „Romans“. — Cleve H. „Elegia“. — Ferrari-Wolf E. „Barkarola“. — Rinaldi G. „Arlekin-Pantomina“. — Samara S. „Valse lente“. — Weiss A. „Romans I.“. — Wilm N. „Wspomnienie z Warszawy“ i — V. Fr. „Bajeczka“.

W dziale literackim: liczne prace z dziedziny muzyki. Opłacający od kw. II. „Nowości Muzyczne“ rocznie rub. 5, z przesyłką pocztową rub. 6 otrzymują kw. I. bezpłatnie jako premium, albo za pół ceny, t. j. za 1 rub. 50 kop. stynną metodę Leszetyckiego p. t. „Nowoczesny Pianista“, opracowała M. Prentner, tłum. H. Jaruzelska. Na przesyłkę premium należy dołączyć 30 kop.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Warecka 15.

Agencja we Lwowie u St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmana Nr. 9.

Rach pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 13. maja 1906 r. (Czas środkowo-europejski).

Table with columns for 'Do Lwowa' and 'Ze Lwowa', listing train routes, departure/arrival times, and station names like Krakowa, Warszawa, and Kijowa.

Pociągi lokalne.

Table listing local train routes and schedules, including Brzechowie, Janowa, and Szezercza.

Table with two columns: 'Na dworzec „Podzamcze“' and 'Z dworca „Podzamcze“', showing local train routes and times.

Uwaga: Pora nocna oznaczona jest ramkami. — Zwykła bilety do jazdy i wszelkiego innego rodzaju bilety, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. nabywać można, przez cały dzień w biurze miejskiej i k. kolei państwowych, pasaż Hausmana I. 9.

Pensjonat wychowawczo-naukowy

przeznaczony dla dzieci zamożnych rodziców.

Przyjmie od 1 września 15 uczniów szkół średnich.

Urządzenie zakładu zastosowane do najnowszych wymagań higieny. 3 morgowy park „Morskie Oko” obejmuje własne kąpiele stawowe, boiska tenisowe i do wszelkich gier ruchowych, w zimie tor ślizgawkowy. Budynek ogrzewany centralnie. Oświetlenie elektryczne. Zdrowy i doborowy wikt. Stała opieka lekarska.

Oplata miesięczna wynosi 100 koron. Wpisowe i za opiekę lekarską 50 koron. Ogólna pomoc w naukach bezpłatnie.

Zgłoszenia przyjmuje się najpóźniej do 5 lipca.

Bliższych informacji udziela z grzeczności Zarząd Internatu przy ul. Sapięhy 1. 33 codziennie od 3-4 po południu lub firma Iwanicki, Hotel George'a.

Nowy ścienny ROZKŁAD JAZDY

ważny od 1 maja 1906

jest do nabycia

W biurze dzienników Pasaż Hausmana 1. 9
po 70 hal.,
na kartonie po 1 kor.

Kompletne urządzenie kinematograficzne z aparatem Messtera najnowszej konstrukcji i filmami pierwszorzędnych fabryk, mało używane, do sprzedania. Bliższa wiadomość: Henryk Woźniak, Kraków, ul. Szewska 12, I. p.

Obwieszczenie.

Zarząd powiatowej Kasy dla chorych w Kołomyi zwołuje

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

na dzień 8 lipca 1906 godzinę 2 po południu, ewentualnie drugie na godzinę 4 po południu, — jeżeli o godzinie 2 nie zbierze się przepisana ilość delegatów i reprezentantów w sali pow. Kasy dla chorych z porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie z czynności Zarządu za r. 1905.
2. Udzielenie absolutorium.
3. Wybór nowego Zarządu.
4. Wybór Wydziału nadzorczego.
5. Wybór Sądu polubownego.
6. Wnioski.

Kołomyja, 23 czerwca 1906.

Ostatnie nowości

Nadszedł świeży transport najnowszych lornetek

w dużym wyborze i najnowszych wzorach. Ceny najniższe (z perłowej masy od 8 zł.)

Kopernicki i Syn

optycy i mechanicy
ów, pl. Halicki 1. 1.

Śróć naskórna MOULIN

w PARYŻU.

Maśe ta leczy wrzodziaki, przyszcze, czerwoności, krosty, wagner, wysypkę, łazaje, hemoroidy, śwędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty na częściach ciała porostych włosów i wszelkie słabości naskórne; wstrzymuje natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.

Stoik 2 1/2 frank. wa Francji, w Paryżu, w aptece p. MOULIN, 30 ulica Louis de Grand.

We Lwowie w aptekach pp.: Mikolascha, We-wiósłkiego, Beisera, Sklepińskiego, Ehrbara i Rukera. W Krakowie w aptekach pp.: Trauczyńskiego-Redyka i Wiszniewskiego.

600 kor. taniej.

Jeszcze tylko krótki czas kilka garniturów salonowych, składających się z 1 kapturki, 2 foteli i 4 krzeseł, cena zwykła 350 kor.

- Kompletne jadalnie od 400 "
- Kilka wspaniałych sypialni w stylu angielskim od 650 "
- 2 materace druciane najlepsze 50 "
- 2 materace włosienne najlepsze 120 "
- 2 kołdry najlepsze wełniane 68 "
- 4 poduszki najlepsze z puchem mieszanym 136 "
- 2 jaśki najlepsze z puchem mieszanym 14 "
- 6 prześcieradeł z najlepszego szifonu po 7 kor. 42 "
- 12 poszewek z najlep. szifonu 36 "
- 6 poszewek na jaśki z najlepszego szifonu 8 "
- 6 prześcieradeł na pościel 30 "
- 1 para kap. na łóżka 50 "
- 2 pary portier 50 "
- 1 dywan duży na 2/3 mtr. 75 "
- 2 dywaniki nad łóżka 72 "
- 2 dywaniki przed łóżka 18 "
- 2 karnisze mosiężne 22 "

2191 "

Wszystko razem tylko 1.591 koron.

W tym samym stosunku opust przy nabyciu materii meblowych, pluszów, dywanów, dywaników, chodników, portier, firanek, kap, łóżka i stoły, koców, kolder, materaców, tapet i t. d.

Wszystkie towary najświetniejsze z pierwszorzędnych fabryk.

Dajemy zupełną gwarancję osobistą.

Józef Szuster Kazimierz Toczyński
likwidatorzy
Spółki Tapicerów lwowskich, ul. Jagiellońska 3.

Wykaz listów zastawnych

gal. Tow. kredytowego ziemskiego

wylosowanych w dniu 15 czerwca 1906 roku:

- 4%-owych dawnych przy 127-mem losowaniu w sumie 43.700 zł. a w. (87.400 koron)
- 4%-owych 41-letnich przy 50-tem losowaniu w sumie 28.600 zł. a w. (57.200 koron).

W. A. 4% Ö. W.

Ser. I. à 10.000 fl.	Ser. II. à 5.000 fl.	Ser. III. à 1.000 fl.	Ser. IV. à 500 fl.	Ser. V. à 100 fl.
572	759	11087	16789	5503
		11302	16824	5791
		11796	16891	6484
		12363	17099	6753
		12771	18130	7447
		13966	18172	7469
		14304	19572	7497
		15126	19814	7640
		15197	19859	8077
		15634	20259	8326
		16384	20269	
		16481		

41-letnie 4% 41-jähr.

Ser. I. à 10.000 fl.	Ser. II. à 5.000 fl.	Ser. III. à 1.000 fl.	Ser. IV. à 500 fl.	Ser. V. à 100 fl.
24	237	124	150	1256
		213	258	1291
		601	369	1314
		690	512	1461
		884		1630
		923		1679
		1412		
		1509		
		1678		
		1951		
		2205		

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa niniejszem posiadaczy powyższych listów zastawnych, aby się po wypłatę kapitału od dnia 31 grudnia 1906 począwszy, do kasy tegoż Towarzystwa we Lwowie zgłosili, ponieważ procentowanie tych listów zastawnych z oznaczonym dniem ustaje, i gdyby kupony za dalszy czas wypłacone były, będą przy odbieraniu kapitału potrącone.

Na rachunek Towarzystwa kredytowego wypłać także będą powyższe listy zastawne — następujące domy bankowe:

- w Krakowie: Filia Banku krajowego;
- " Poznaniu: Bank rolniczo-przemysłowy Kwilecki, Potocki i Spł.
- " " Hartwig Mamroth i Spł;
- " Wiedniu: c. k. uprz. austr. Bank dla krajów koronnych;
- " " Niższo-austriackie Towarzystwo eskontowe;
- " Pradze: Filia c. k. uprz. austr. Banku dla krajów koronnych;
- " Gracu: E. C. Mayer i Spł;
- " Tryeście: Filia Anglo-Austriackiego Banku;
- " Berlinie: Bank Niemiecki;
- " " Bank Drezdeński;
- " Frankfurcie nad Menem: Bank Drezdeński;
- " Amsterdamie: Wertheim & Gompertz;
- " Bernie: Filia c. k. uprz. austr. Zakładu kredyt. dla handlu i przemysłu;
- " Rzeszowie: Matzner i Holzer;
- " Przemyślu: Ehrlich i Spł;
- " Stanisławowie: S. Kornblüh.

We Lwowie, dnia 15 czerwca 1906.

(Przedruk nie będzie płacony.)

Ausweis PFANDBRIEFE

der am 15 Juni 1906 verlostent

des galizischen Boden-Kredit-Vereines

- 4%-ige alt. Emis. bei 127-ter Verlosung im Betrage von 43.700 fl. ö. W. (87.400 Kronen)
- 4%-ige 41-jährige bei 50-ter Verlosung im Betrage von 28.600 fl. ö. W. (57.200 Kronen).

Die Direktion des galizischen Boden-Kredit-Vereines fordert hiemit die Inhaber dieser Pfandbriefe auf, sich um die Behebung des Kapitals am 31 Dezember 1906 bei der Kasse dieses Vereines in Lemberg oder bei den Bankhäusern:

- in Krakau: Filiale der Landesbank;
- " Posen: Bank für Landwirthschaft und Industrie Kwilecki, Potocki & Comp.; Hartwig Mamroth & Comp.;
- " Wien: Kais. königl. priv. österr. Länderbank;
- " " Niederösterr. Escompte-Gesellschaft;
- " Prag: Filiale der k. k. priv. österr. Länderbank;
- " Graz: E. C. Mayer & Comp.;
- " Triest: Filiale der Anglo-Oesterreichischen Bank;
- " Berlin: Deutsche Bank;
- " " Dresdner Bank;
- " Frankfurt a. M.: Dresdner Bank;
- " Amsterdam: Wertheim & Gompertz;
- " Brünn: Filiale der k. k. priv. österr. Kredit-Anstalt für Handel und Gewerbe;
- " Rzeszów: Matzner & Holzer;
- " Przemyśl: Ehrlich & Comp.
- " Stanislaw: S. Kornblüh;

zu melden, weil die Verzinsung dieser Pfandbriefe am obbenannten Tage aufhört, und die etwa über die Verfallszeit ausgezahlten Coupons werden vom Kapitale in Abzug gebracht werden.

Lemberg, den 15 Juni 1906.

(Nachdruck wird nicht honorirt.)

Kudowa miejsce kąpielowe

400 m ponad poziomem morza

Sezon: od 1 maja do października

Źródła żelazisto-arsenowe: przeciw chorobom serca, krwi, nerwów i kobiecym.
Źródła litowe: przebieg reumatyzmu, cierpienia nerek i pęcherza.

Naturalne kąpiele kwasorodowe i błotniste.

Nowo wybudowany zakład dla ogólnej wodnej, elektrycznej i świetlnej terapii. — Instytut medyczno-mechaniczny.

Koncerty, reüniony, teatr. — Wysyłka wód trwa cały rok.

Prospekty gratis wysyła Dyrekcja Zakładu.

Pozostałe nuty

do śpiewu i na fortepian

z wydawnictwa „MELOMAN“

wysprzedaje

po niskich cenach

Ekspedycja Melomana Biuro dzienników

Pasaż Hausmana 9.

Miastowe Biuro

c. k. austr. Kolei Państwowych we Lwowie

Pasaż Hausmana 9.

Wydaje:

BILETY ZESTAWIALNE (Fahrscheinhefte) kombinowane-okrężne (Rundreise) i powrotne do wszystkich i ze wszystkich znacniejszych miejscowości Europy z ważnością 45—60 i 90 dni i opustem od 12—35 procent od cen normalnych.

BILETY KARTONOWE zwykłe do wszystkich stacji w kraju i zagranicą.

Na obecny sezon poleca się zeszyty jazdy powrotne z odpowiednim opustem do wszystkich miejscowości południowych jak: Biaritz, Fiume (Abbazy), Wenecja (Lido), Triestu, Capri, Neapolu, Nizzei, Florencji, Rzymu etc.

Do Karlsbadu, Wrocławia, Drezna, Lipska, Berlina, Bremy, Hamburga, Paryża z ważnością 45—60 i 90 dni.

Do Wiednia z ważnością 45 dni.

Sprzedaż wszelkich rozkładów jazdy i przewodników.

Zamówione bilety na prowincję wysyła się za zaliczką pocztową lub też za pośrednictwem odnośnej stacji kolejowej.

Przy zamówieniu biletu zestawialnego należy nadesłać 4 korony zadatku i podać dzień od którego bilet ma być ważnym.

Na następujące pisma francuskie

przyjmuje prenumeratę:

Le Printemps,
L'Amour,
Revue de la Jeune Fille et de la Femme,
Revue de la Mode,
La Toilette des Enfants,
La Vie au grand Air,
La Vie Heureuse,
Le Coquet,
Le Costume d'Enfant,
Les Dessous Elegants,
Femina,
France Mode,
Le Frou-Frou,
Le Globe Trotter,
La haute Mode de Paris,
L'Illustration,
Journal Universel,
Le Journal de la Jeunesse,
Le Journal Amusant,
Le Journal des Modistes Special,
Journal des Voyages,
La Mode Illustrée,
La Mode Pratique,
La Modiste Française,
La Modiste Parisienne,
La Modiste Universelle,
Le Moniteur de la Mode,
Musica,
La Nouvelle Mode,

Biuro dzienników i ogłoszeń

SOKOŁOWSKIEGO

we Lwowie, Pasaż Hausmana I. 9.

Kosztowny gratis.

Wydawnictwo Księgarni Polskiej B. POŁONIECKIEGO we Lwowie.

MAPA GALICJI

rysowana przez J. Herricha.

Wydanie nowe na rok 1906 uzupełnione do najnowszych czasów przez starszego inżyniera Wydziału krajowego Fr. Barańskiego w formacie 78×109 cm. w skali 1:600.000.

Potrzeba dokładnej mapy z oznaczeniem wszystkich miejscowości w Galicji dawno się odczuwać dawała, gdyż wydane dotychczas mapy nie odpowiadały praktycznym wymaganiom. Nasza mapa Galicji odznacza się podziałem administracyjnym na 78 starostw z dokładnym podaniem powierzchni w kilometrach kwadratowych, olbrzymią ilością miast, miasteczek i wsi, z uwzględnieniem zmiany niektórych nazw w myśl ustaw (np. nazwa gminy „Śmierdząca“ na „Kryspinów“ i t. d.), wielką przejrzystością i wykonaniem w 6 kolorach. Granice starostw oznaczone są w obecnych rozmiarach, zmienionych w ostatnich czasach przez włączenie gmin z jednego powiatu administracyjnego w drugi.

Nazwy starostw podkreślono kolorowo, linie komunikacyjne, drogi rządowe, powiatowe i gminne, koleje żelazne istniejące

i projektowane uwidocznione są z najściślejszą dokładnością. Każdy powiat jest oznaczony odrębnym kolorem.

Mapa ta, uzupełniona do najnowszych czasów przez Fr. Barańskiego, ze względu na swoje rozmiary, dokładność i przejrzystość jest niezbędna dla każdego urzędu, dla każdej szkoły, kancelarii adwokackiej i notaryalnej, dla każdego banku, zakładu naukowego, kucepa, przemysłowca i t. p. Ostatnie wydanie z roku 1906 zostało z wielką starannością skorygowane przez asystenta prof. Dra Romera pana Wilhelma Pokornego.

Zaraz po ukazaniu się naszej mapy nabyły ją następujące władze: c. k. Namiestnictwo, c. k. Dyrekcja Policji, c. k. Dyrekcja domen i lasów, Kasa oszczędności, Towarzystwa zaliczkowe i cały szereg innych Instytucji.

Duża ta dokładna mapa kosztuje tylko 3 korony. — Naklejona na płótnie jako mapa ścienna 5 koron. Naklejona na płótnie w formacie małej ósemki 5 koron. Naklejona na płótnie jako mapa ścienna z wałkami politurowanymi 8 koron.

Tłocznie do owoców

Tłocznie do winogron

z podwójnym zaciskiem ręcznym „HERKULES“

Tłocznie hydrauliczne

o silnym ciśnieniu

Młyny do owoców i winogron

Kompletne stałe lub przenośne urządzenia do fabrykacji moszczów owocowych

Tłocznie do wyciskania soków owocowych, młyny do jagód

Suszarki na owoce i jarzyny, maszyny do krajania i obierania owoców, najnowsze samoczynne sikawki przenośne i na kółkach „SYPHONIA“

do winnic, ogródów, sadów, chmielarń i pól gorczycy

Plugi do winnic

wyrobiają i dostarczają pod gwarancją jako specjalność najnowszej konstrukcji

Fabryka maszyn gospodarczych, lejarnia żelaza i hamernia parowa

Ph. MAYFARTH i Spółka

Wiedeń, II. Taborstrasse Nr. 71.

Nagrodzona przeszło 560 medalami srebrnymi i złotymi.

Ilustrowane cenniki bezpłatnie.

Zastępcy poszukiwani.

Kolej miejscowa Łupków-Cisna.

Ogłoszenie.

Na podstawie uchwały VII. Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów kolei miejscowej Łupków-Cisna odbytego dnia 27 czerwca 1906 nastąpi umorzenie z czystych zysków za r. 1905

sztuk III

akcyi pierwszeństwa tejże kolei wylosowanych dnia 1 września 1905.

Numeracja tych akcyi są następujące:

Nr 8, 13, 33, 108, 219, 232, 244, 259, 272, 276, 284, 290, 301, 330, 331, 344, 361, 399, 464, 474, 484, 506, 519, 527, 568, 572, 642, 614, 726, 732, 757, 774, 815, 829, 831, 835, 853, 891, 934, 937, 938, 963, 982, 997, 1005, 1036, 1049, 1094, 1107, 1134, 1160, 1161, 1180, 1189, 1211, 1215, 1227, 1245, 1255, 1258, 1265, 1286, 1311, 1332, 1342, 1404, 1424, 1468, 1524, 1541, 1545, 1555, 1562, 1565, 1580, 1587, 1613, 1620, 1631, 1646, 1670, 1704, 1736, 1779, 1798, 1834, 1836, 1858, 1875, 2075, 2094, 2105, 2146, 2155, 2237, 2243, 2296, 2311, 2349, 2361, 2384, 2390, 2535, 2562, 2564, 2604, 2607, 2644, 2715, 2749, 2758

Splata kwoty imiennej przypadającej za powyższe wylosowane akcyje nastąpi

począwszy od dnia 1 lipca 1906 r.

w Banku krajowym we Lwowie lub Filii tegoż w Krakowie za zwrotem oryginalnych akcyi pierwszeństwa wraz z wszystkimi przynależnymi jeszcze niezapadłymi kuponami i talonami a to bez jakiegokolwiek potrącenia za podatki, należności lub z innego tytułu

Kwoty przypadające na splatę wylosowanych akcyi nie pobrane w ciągu lat 3 po ich zapadłości przypadają na rzecz funduszu rezerwowego Towarzystwa.

Dywidenda od akcyi pierwszeństwa i zakładowych za r. 1905 nie będzie płaconą.

Lwów, dnia 27 czerwca 1906.

Kolej miejscowa Łupków-Cisna.

Prezes. Mieczysław Onyszkiewicz.

(Przedruk nie będzie płacony).

POLECA SZAN. P. T. PUBLICZNOŚCI
MAGAZYN
 bogato zaopatrzone w świeże najmodniejsze
 materiały
krajowe i angielskie

Fabryczny skład materiałów Rakszawskich.

Zamówienia wykonywa się starannie w najkrótszym czasie.
 Dla dogodności zamiejscowych P. T. zamawiających wyjeżdża na prowincję sam kierownik z próbkami
4 razy w roku.

Niemniej poleca wielki skład ubrań gotowych własnego wyrobu
 jak również **mundurki i płaszcze studenckie**
 po bardzo umiarkowanych cenach.

Dla Przewielebnego Duchowieństwa sutanny wykonywują specjaliści krawcy.

Jan Hanulowicz
 Lwów, ul. Sykulska 25 i pl. Maryacki 11. Kraków,
 Sukiennice 20. Przemyśl, ul. Mickiewicza 11. Stanisławów,
 ul. Sapieżyńska 21, oraz wszędzie do nabycia.

PILIPTON

WODOCIĄGI

dla miast, gmin, folwarków, fabryk, ogrodów, gmachów publicznych, domów prywatnych i t. d.
 Poszukiwanie i uchwycenie źródeł. WIERCENIE STUZIEN. Ustawianie pomp. Instalacje
 domowe z klozetami, łazienkami i t. d.

projektują i wykonują:

Inżynier Leonard Nitsch i Ska, Kraków, ul. Kolejowa 18.

Najlepsze referencje z dotychczas wykonanych robót. — Kosztorysy bezpłatnie.

Centralne
OGRZEWANIE

wszelkich systemów
 i WENTYLACJE.

Łaźnie, Mechaniczne pralnie, suszarnie i t. d.

Prośne ogłoszenia

od wyrazu petitum 3 halerzy, tłustym
 petitum 4 halerzy.

Dla gimnazjalistów! Internat przygotowanie do egzaminów wstępnych. BIELSKA Ossolińskich 8.

Kredyt osobisty

dla urzędników, oficerów, nauczycieli i t. d. Samolistne konsoreja oszczędnościowo-pożyczkowe. Stowarzyszenia urzędników udzielają pod jak najdogodniejszymi warunkami także na długoterminowe pożyczki osobistych.

Adresy konsorej podaje bezpłatnie Zentralleitung des Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.

Trzy Guldeny

kosztuje paczka pocztowa brutto 5 kg. sortowanych mydełek (odpalkowych) jak fiołkowe, różni, heliotrop, gwioździkowe, lilowe i t. p. Wysyłki za pobraniem skutecznie **Bohemia-Parfumerie Bodenbach a/E Weiher.**

Świeże jarzyny

Kiel, kalarepa, groszek, fasolka

za 5 kg 3 kor. 50 hal. fr. nko, Arbuzy 40 hal. sztuka, kartofle 16 hal. kg., Pomidory 1 kg. 50 hal. Papryka zielona, kukurudza, ogórek do kiszenia, miód patoka po cenach targowych loco. Opakowanie po własnym k-szcie.

Owoce stołowe

Morele na marmoladę lub kempot 4 kor., Brzoskwinie delikatne (po lipce) 4 kor. 50 hal., Jabłka, gruszki, renkloty mieszane 3 kor. 50 hal. 5 kg. franco przycezem uwzględnia się ceny targowe. Wysyłkę uskutecznią się za pobraniem lub poprzedniemi nadaniem gotówki. Obsługa rzetelna i sumienna.

Ant. Jos. Stenadl

właściciel winnic, export owoców, winogron i wina

Fehertemplom Węgry południowe.

Nakładem księgarni Gubrynowicza i Schmidta

we Lwowie

wyszedł z druku

najnowszy bardzo dziś pożądany

Podręcznik dla podróżujących po Włoszech pod tytułem

„Cztery tygodnie we Włoszech“

opracowany przez Dyrektora II. Szkoły realnej

MICHAŁA LITYŃSKIEGO.

Książka obejmująca wszelkie wskazówki i rady, jakie dla obiedzających pamiętki, kościoły, muzea i galerie są pożądane.

Format i druk zastosowany do podręczników w innych językach.

Cena egzemplarza 5 K., z przesyłką 5 K. 50 h.

FABRYKA ASFALTU I PAPY DACHOWEJ
 inż. **SZELIGI ŁYSZKIEWICZA**
 LWÓW, UL. ŚW. MARCINA L. 29.

Jest marką ochronną
 tłuszczu do potraw „Ceres“

soków owocowych „Ceres“

Gospodyni, pragnąc popierać stan zdrowia wśród rodziny swojej użyj wyłącznie „CERES-TŁUSZCZU DO POTRAW“ do pieczenia, smażenia i gotowania i na stół postawi tylko SOKI OWOCOWE „CERES“.

Kąpiele Schandau

letnie zdrojowisko, punkt środkowy Saskiej Szwajcarii. Prospekty i bliższe informacje u radca miejski **Richter.**

Podpisany podaje do powszechnej wiadomości, że nie podpisuje żadnych weksli a gdyby takowy się zjawił, to nie jest mój własnoręczny podpis.

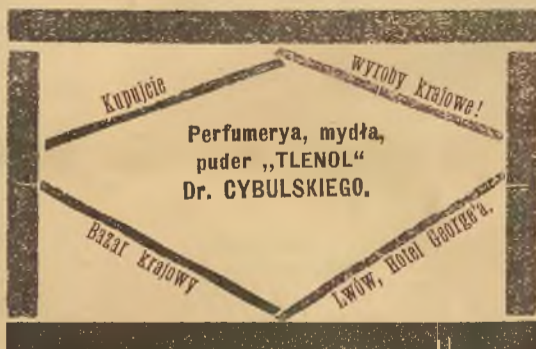
Bóbrka, 26 czerwca 1906

Dawid Erde
 szczołkarz.

Niniejszem oświadczam jako syn spadkobierca i egzekutor testamentu ś.p. Józefa Ignacego Kraszewskiego, że nie dałem niemu w cesarstwie Austriackim prawa do przedrukowania powiastki ś.p. Ojca mego, oraz innych utworów wydawanych w swoim imieniu pod pseudonimem „Bolesławity“. Uprzedzam jako obywatela cesarstwa Austriackiego, że wszelkie przedruki, bądź w oddzielnych książkach, bądź w pismach periodycznych uważać będą kontrafakty, ulegające represji karnej i wynagrodzeniu szkód straż.

Pienki, d. 21 maja, 3 czerwca 1906.

(podpisano) **Fr. Kraszewski.**

Do smarzenia

wielkie hiszpańskie wiśnie jakoteż wybierrane piękne morele w 5-cio kg. koszykach starannie opakowane wysyła po 3 kor. 60 hal. franco

A. HOFFMAN, Nyżegyhaza (Węgry).

Na myszy polne.

Trucizny na myszy polne:

Gałki fosforowe, Owies strychninowy, Pszenica strychninowa, Kaskol trujący tylko myszy, nie szkodliwy dla innych zwierząt

wyrabia

Lwowska fabryka chem. „TLEN“.

Przy zamówieniu należy dołączyć pozwolenie władzy politycznej.